

Četvrtak, 29. septembar 2005.

Svedok Božidar Delić

Svedok Bogoljub Janićević

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.20 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite, sedite.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs (Nice), izvolite.

TUŽILAC NAJS: Uz vašu dozvolu, samo par stvari. Ja još nisam ustanovio konačnu situaciju sa položajem Gegaja (Gegaj) i Kamenice (Kamenice), dakle, nisam to još uspeo da razrešim. Ako uspem pre nego što ovaj svedok ode, obavestiću vas. Gegaj može da se vidi na dokaznom predmetu 83, strana 9, na D20, ali ne i Kamenica. Jedino još šta mogu da kažem u vezi s tim je sledeće: prilikom dodatnog ispitanja ovog svedoka, spominjala su se i "Pravila službe". Mi smo to proverili i dokument nije uvršten u spis, ali uspeli smo da ga lociramo. Radi se o jednom dosta obimnom dokumentu i mi ćemo sada da odštampamo kopiju i na engleskm i na BHS, u slučaju da bi to moglo da bude od koristi. Ja sam u unakrsnom ispitanju već izneo svoj stav o legalnosti i ustavnosti tog dokumenta, ali u svakom slučaju on će da bude dostupan možda za nekog sledećeg svedoka.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, sada je na vas red da dodatno ispitujete o tim stvarima, ukoliko želite.

DODATNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIC

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da, svakako, svakako, gospodine Robinson (Robinson). Ja ču onim redom kako je gospodin Najs postavljao pitanja generalu Deliću, postaviti, isto tako, samo nekoliko pitanja. Generale, nekolicini svedoka pre vas, a i vama juče gospodin Najs je postavio pitanje u vezi sa 30. kadrovskim centrom. Da li se sećate toga?

SVEDOK DELIC – ODGOVOR: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam juče na svoj zahtev od gospodina Najs dobio dokument koji je uputilo Ministarstvo spoljnih poslova Srbije i Crne Gore i u tome se nalazi aneks broj 4 koji sam juče dobio i iz koga bih želeo da citirate samo nekoliko delova koji su obeleženi žutim markerom, pa molim da se ovaj dokument ili stavi na grafoskop, da bi general Delić mogao da pročita ove delove koje sam obeležio. Mada bi bilo dobro da ga pročita u celini, ali radi vremena neka pročita samo ovo.

prevodioci: Prevodioci mole referencu dokumenta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja ga više nemam u rukama, ali zamoliću generala Delića da kaže broj koji se nalazi na toj stranici koju čita, ovaj ERN broj, a inače je preveden.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: To je broj 03651994.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, molim vas pročitajte to šta je obeleženo sa strane?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Na prostoru bivše jugoslovenske Republike Bosne i Hercegovine službovalo je oko 1.800 lica koji su u momentu izmeštanja JNA sa teritorije Bosne i Hercegovine imali državljanstvo bivše Socijalističke Republike BiH i koji su rođeni na toj teritoriji, tako da su po odluci o izmeštanju morali ostati na tom prostoru, jer je uslov za prelazak u SRJ bio mogućnost sticanja državljanstva Republike Srbije ili Republike Crne Gore, što je bio uslov za prevođenje u novostvorenou Vojsku Jugoslavije". Drugi pasus: "Međutim, ovom prilikom se stvorio veliki egzistencijalni problem bivših pripadnika JNA koji su morali ostati na prostoru Bosne i Hercegovine. Najveći broj porodica ovih lica, zbog ratnih dejstava na prostoru bivše SFRJ, koji su ostali pod vlašću Muslimana ili Hrvata, našli su utočište u SR Jugoslaviji, kao izbeglice. U međuvremenu su stvorili određene uslove za stanovanje, a njihova deca su u novoj sredini započela školovanje. S obzirom da ova lica nisu mogla zadržati svojstvo pripadnika Vojske Jugoslavije, a da su ovakvom situacijom dovedeni u bezizlazan položaj, nađeno je rešenje da se formira posebna organizacijska jedinica, Vojna pošta 3001, Beograd, odnosno 30. kadrovske centar u kojem su isključivo radila lica koja su bila pripadnici Vojske Republike Srpske".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sledeću stranu, molim vas.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, ne znam tačnu osnovu za ovo dodatno ispitivanje. Ne razumem to, niti znam da li će to da bude od pomoći Pretresnom veću. Ipak, moram da podsetim Pretresno veće na to da je to dokument o kome svedok juče nije ništa znao. Ja sam ga pitao da li on zna da je komisija pripremila odgovor na zahtev koji je Tužilaštvo uputilo u vezi sa 30. kadrovskim centrom. On je rekao da ne zna, da to ne može da prihvati tako da se ja dalje nisam bavio ovim dokumentom i ja ne tvrdim da je ovo pouzdan dokument. Prema tome, sada se jednostavno od svedoka traži da čita iz dokumenta o kom on kaže da ne zna ništa.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, gospodin Najs kaže da ovo pitanje ne proizilazi iz njegovog unakrsnog ispitivanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: I te kako proizilazi, jer vi se dobro sećate, prepostavljam, da je juče gospodin Najs postavljao niz pitanja svedoku o 30. kadrovskom centru i da je svedok davao načelne odgovore i ja želim da on pročita ovaj dokument koji sam ja dobio od gospodina Najs-a, a on od Ministarstva inostranih poslova, dakle da bih ga pitao da li je to ono šta je i on u svojim načelnim odgovorima imao. Osnovica za to je jasna.

SUDIJA ROBINSON: Da ...

SUDIJA BONOMI: Ja ne razumem prigovor. Očigledno je svrha oslanjanja na ovaj dokument to da se ustanovi da li se u njemu objašnjava 30. kadrovski centar. I ovde imamo jedan pasus koji izgleda sam po sebi predstavlja objašnjenje 30. kadrovskog centra. Ja mislim da je to potpuno legitimno dodatno ispitivanje.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Robinson. Citirajte dalje molim vas, od početka sledeće strane.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Osnovni i jedini zadatak 30. kadrovskog centra bilo je administrativno pripremanje akata kojima se reguliše materijalni položaj porodica ranije navedenih lica kao i njihovo socijalno i zdravstveno osiguranje. Iako je ovaj kadrovski centar imao sedište pri Generalštabu Vojske Jugoslavije, on nije bio u organizacijskom sastavu Vojske Jugoslavije, već je činio izdvojenu i samostalnu organizacijsku celinu. U ovom centru su radili

isključivo pripadnici Vojske Republike Srpske koji su u svom radu koristili podatke i evidenciju kojima je raspolagala Personalna uprava Generalštaba vojske za sve pripadnike bivše JNA. Osnovne nadležnosti i aktivnosti 30. kadrovskog centra bile su: vođenje evidencije o svim profesionalnim vojnicima, oficirima, podoficirima u stalnoj službi i po ugovoru, vojnicima po ugovoru i građanskim licima koji su iz bivše JNA ostali u sastavu Vojske Republike Srpske, a ranije su bili na službi u garnizonima JNA na području te Republike". I ovo dalje nije podvučeno, gospodine Miloševiću. Da pređem na sledeći pasus?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa možete da pročitate to. Ja sam samo obeležio ovlaš. Pogledajte sami. Ja nemam pred sobom dokument.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Vođenje evidencije o profesionalnim vojnicima i građanskim licima na službi u bivšoj JNA koji su poreklom iz bivše Republike Bosne i Hercegovine, a bili su na službi u drugim republikama SFRJ, vođenje evidencije o vojnim licima koja su rođena na području bivše Republike Bosne i Hercegovine, vođenje evidencije porodicama pripadnika bivše JNA koji su rođeni u BiH, a imaju prebivalište u Saveznoj Republici Jugoslaviji, administrativno poslovanje u vezi socijalnog zbrinjavanja i zdravstvenog osiguranja i rešavanje drugih egzistencijalnih pitanja porodica bivših pripadnika JNA koji ...

prevodioci: Molimo da se kopija sa engleskim prevodom stavi na grafoskop.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, prevodioci traže kopiju na engleskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Kopija na engleskom se nalazi u prilogu ovog dokumenta, odnosno ona je prva ...

TUŽILAC NAJS: Koliko sam shvatio, oni to imaju. To su dobili sa dokumentima od juče, ali nije lako da se uđe u trag tom dokumentu. Mislim da će da im bude lakše da pronađu ako kažemo da se radi o dokumentu koji ide uz odgovor od 21. novembra 2003. godine, pismo od 21. novembra 2003. godine koje je naslovljeno na kancelariju oficira za vezu Međunarodnog suda u Beogradu.

SUDIJA ROBINSON: Nadam se da će to da bude od pomoći prevodiocima da pronađu dokument. Gospodine Miloševiću, mislim da je sada vreme da postavite pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Evo samo još jedan pasus dole koji je uokviren žutom bojom. Ja sam ga video sad na ekranu. Molim samo da se to pusti i da može da pročita general Delić, a da i mi možemo da vidimo šta piše.

SUDIJA ROBINSON: Dobro, još jedan paragraf.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Važno je napomenuti da Savezna Republika Jugoslavija niti Vojska Jugoslavije na prostoru Bosne i Hercegovine posle maja 1992. godine nije imala vojne formacije, niti je na bilo koji način učestvovala u izvođenju borbenih dejstava na tom prostoru".

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dakle, generale, da li se ovo šta piše u ovom dokumentu slaže sa vašim načelnim saznanjima o 30. kadrovskom centru?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da, pa onako kako sam ja juče i odgovarao, znači taj centar je postojao da bi se rešavala statusna pitanja, znači lica bilo da su poreklom sa teritorije Srbije, a živeli su, znači, tamo, bilo da su sa teritorije Bosne i Hercegovine, jer kontinuitet Jugoslovenske narodne armije je prenet na Vojsku Jugoslavije i tu su bila i sva ta personalna dokumenta, ne samo za ...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Hvala. Hvala, generale. Da li je vama poznato da li je, s obzirom da je ovde objašnjeno, dakle personalna dokumenta, zdravstveno i socijalno osiguranje, prinadležnosti, dakle da li je vama poznato da li je Vojska Jugoslavije, Generalštab Vojske Jugoslavije ili bilo koji organ Jugoslavije ili Srbije ili Crne Gore ikada izdao ikakvu naredbu Vojsci Republike Srpske i da li je mogao da izda bilo kakvu naredbu Vojsci Republike Srpske?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: To mi nije poznato i Vojska Republike Srpske je bila, znači, zasebna vojska. Mislim da нико из Србије није могао да издaje наређења, знаčи, с обзиrom да је имала потпуно своју организацију и устројство и свог наачelnika Generalštaba i vrhovnog komandanta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, generale. Dovoljno je u vezi sa tim dokumentom. Ja vama, gospodo, napominje da gospodin Najs vrlo dobro zna šta je 30. kadrovski centar, jer je evo i ovu informaciju dobio 2003. godine ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ne trebaju nam sada ovakvi komentari.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo da pogledamo još par stvari ... U jučerašnjem setu dokumenata gospodina Najsa u tabulatoru 3, koliko vidim, juče vam je pokazan dokument koji se odnosi na ...

TUŽILAC NAJS: To je možda bilo na privatnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nije bilo na privatnoj sednici.

SUDIJA KVON: Da li govorite o pravilniku?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: O poslovniku. Ovde piše "Poslovnik o radu Komisije Generalštaba i saveznog Ministarstva za odbranu za saradnju sa Haškim tribunalom". Ja mislim da to nije bilo na zatvorenoj sednici.

SUDIJA KVON: Da, to je bilo na otvorenoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, na stranici 7 je poglavlje koje se odnosi na pružanje pravne pomoći. Da li je vama poznato da li je ikad od strane ove komisije meni pružena bilo kakva pravna pomoć?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Koliko je meni poznato, nije. Ali, recimo, ja sam tražio pravnu pomoć od ove komisije. Prilikom svakoga kontakta sa istražiteljima, znači ja sam tražio da me prati neko od pravnih, znači, savetnika koji su radili u toj komisiji. Najčešće me je pratilo general Gojović.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, generale. Sada pogledajte tabulator 1 koji takođe nije nikakav zaštićeni dokument i molim vas pročitajte samo preambulu ...

SUDIJA BONOMI: Samo trenutak. Da li ste rekli Gojović ili Bojović?

SVEDOK DELIĆ: Gojović.

SUDIJA BONOMI: Gojović. To sam i mislio. U transkriptu piše pogrešno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pročitajte samo preambulu tabulatora 1, ima svega tri reda.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Radi blagovremenog obezbeđenja odgovarajućih uslova za izvršenje određenih obaveza saveznog Ministarstva odbrane i Generalštaba vojske koje budu proisticale iz uspostavljene saradnje Savezne Republike Jugoslavije sa Haškim tribunalom, a uz saglasnost savezne Vlade, donosim odluku".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I odluka se odnosi na formiranje ove stručne komisije?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da li je ta komisija formirana da meni nešto pomogne ili iz ovih razloga koji su ovde navedeni?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Ovo šta ovde piše, to je svakako tačno. Nije komisija formirana da pomogne nijednom pojedincu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, generale. Samo da pogledamo sad još jedan dokument. Zamoliću vas da pogledate tabulator 8, pošto se u njemu pominje moje ime. I njega vam je juče stavljaо na uvid gospodin Najs u unakrsnom ispitivanju.

SUDIJA KVON: Tabulator 8. Molim da se engleski prevod stavi na grafoskop.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Pronašao sam, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo samo pročitajte prvu rečenicu. Šta piše ovde ... "Nakon" ...

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Nakon otpočinjanja suđenja Slobodanu Miloševiću pred Tribunalom u Hagu ("The Hague") 12. februara 2002. godine, između ostalog i za krivična dela, a koja su navodno počinili pripadnici JNA, odnosno Vojske Jugoslavije u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini

i na Kosovu i Metohiji, Komisija Generalštaba Vojske Jugoslavije i saveznog Ministarstva odbrane za saradnju sa Haškim tribunalom ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne treba dalje. Dakle da li se to odnosi na mene ili se samo uzima referenca koja govori ovde, pročitali ste reči "krivična dela, a koja su navodno počinili pripadnici JNA, odnosno Vojske Jugoslavije"?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Ja sam to tako shvatio iz zahteva koji je Komisija za saradnju imala prema nama kao komandantima, da upravo kroz one materijale objasnimo, znači, određene navode iz optužnice, a koje se odnose na teritorije na kojima smo se mi nalazili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A sada pročitajte prvu alineju u drugom pasusu koja počinje "iznošenje", šta piše? Samo jedan i po red.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Iznošenje od strane haškog tužioca brojnih netačnih i tendencioznih podataka kao dokaza optužbi".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Hvala vam. Dakle vi ustanovljavate povodom činjenica koje se ovde ... Koje se ovde iznose da ima veliki broj netačnih, piše "brojnih netačnih i tendencioznih podataka". Dakle šta je zadatak komisije?

TUŽILAC NAJS: Da li je to linija ispitivanja koju će Pretresno veće da dozvoli?

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ja od vas očekujem da u vezi sa time iznesete argumente Pretresnom veću. Recite nam sažeto šta vi tvrdite? Šta taj dokument pokazuje? Vrlo kratko.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovaj dokument, vrlo kratko da vam kažem, pokazuje da komisija ima zadatak iznošenje istinitih činjenica, a potreba za tim nastaje zato što su preko sredstava informisanja i prateći ovo što se ovde događa, ustanovili da se iznose neistinite činjenice. Dakle traži se onda od nadležnih komandi i organa vojske da iznese istinite činjenice i sve se to dokumentuje. Da li je objašnjenje dovoljno, gospodine Robinson?

SUDIJA ROBINSON: U odnosu na nekog konkretnog pojedinca koji je optužen pred ovim Sudom?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ne, nego u odnosu na bilo koju činjenicu koja se iznosi, a koja nije istinita ... Da se iznesu istinite činjenice o svim događajima koji se pominju, jer vi ste videli da su ljudi saznali za navodne događaje ovde od gospodina Najs, a onda organi, logično, traže od komandanata da objasne šta se tada dešavalo, da vide je l' to tačno. I kao što ste videli, ništa nije tačno, kroz iznošenje dokaza generala Delića za njegovu zonu odgovornosti.

ADVOKAT KEJ: Mora da se doda jedna stvar. Tužilaštvo je izreklo prigovor, ali optuženi je čitao iz ovog dokumenta. To je sasvim validno pitanje.

SUDIJA ROBINSON: Da, to nije bilo u tom trenutku na grafoskopu, pa to verovatno tužilac nije video. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Okrenite drugu stranu pa pod tačkom 1: da li ovde piše "od značaja za proveravanje istinitosti i validnosti činjenica i drugih pitanja". Da li se govori o proveravanju istinitosti i validnosti činjenica generale?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li su tačno te reči upotrebljene koje ja čitam iz teksta?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Znači da se pravovremeno pribave svi relevantni podaci i sugestije pripadnika Vojske Jugoslavije od značaja za proveravanje istinitosti i validnosti činjenica"

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Hvala. Hvala. Onda je u tački 2, između ostalog, da se ... Stručne ekspertize se pominju pod a) i dokumentacija iz arhiva Vojske Jugoslavije kojim bi se pobijali netačni ... I opovrgavale optužbe za bivšeg ili sadašnjeg pripadnika Vojske Jugoslavije.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da, to je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dakle odnosi se na bilo kakve optužbe koje su u vezi sa iznošenjem ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, morate da nam dozvolite da prvo to pronađemo na engleskom jeziku, jer mi moramo da pratimo ono o čemu se govori.

TUŽILAC NAJS: Strana 305 ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, tačka 2 pod "a".

SUDIJA ROBINSON: A kome je upućen taj dokument?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dokument je upućen načelniku Generalštaba Vojske Jugoslavije od strane komisije. To se vidi na prvoj strani. To može da odgovori svedok. Ne moram ja da vam odgovaram, ali Komisiji za saradnju sa Haškim tribunalom ... Komisija za saradnju sa Haškim tribunalom Generalštaba Vojske Jugoslavije koja стоји u zagлавlju je uputila načelniku Generalštaba Vojske Jugoslavije ovu informaciju.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle da li u tački 2(a) piše da se ovim pobijaju netačne optužbe za svakog, naglašavam, ovde piše reč "svakog bivšeg ili sadašnjeg pripadnika Vojske Jugoslavije"?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle komisija ... Kakav je, dakle, zadatak komisije? Šta komisija radi? Prikuplja činjenice ili izmišlja nešto?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Znači na osnovu ove validne dokumentacije, na osnovu, znači, tih ljudi, odnosno starešina ... Davanja izjava sterešina koji su bilo očevici, bilo neposredni učesnici, da se, znači, odgovori i pobiju navode, netačne navode optužbe, znači za sve sadašnje ili bivše pripadnike vojske.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Molim vas pogledajte sada tabulator 9 koji vam je takođe predočio gospodin Najs. Dakle ja ne idem po svim tabulatorima, gospodine Robinson, već isključivo na nešto šta je gospodin Najs predočavao svedoku. Gospodin Najs je posebno vama postavio pitanje zašto je komisija, jer ovde je opet reč o Komisiji za saradnju sa Haškim tribunalom, preduzimala neke korake da se, kako je on to objasnio, onemogući dobrovoljno davanje izjava njegovim istražiocima. E sada ja vas pitam da pročitate sa strane 2 poslednju alineju pre ove druge

tačke "pružanje pravne pomoći". Da li se ovde govori ... Molim vas, da li ovde стоји reč "dobrovoljno" ili стоји reč "samovoljno"? Pročitajte da li стоји reč "dobrovoljno" ili стоји reč "samovoljno"?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: To mislite na poslednji pasus pre "pravne pomoći"?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste. Poslednja alineja pre "pravne pomoći".

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Preduzimane su mere na sprečavanju samovoljnog odlaženja i davanja izjava".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dovoljno, dovoljno. E sada mi recite ... Sada mi recite, pošto ne treba da svedočite o tome ...

SUDIJA BONOMI: Čiji je ovo prevod, gospodine Najs?

TUŽILAC NAJS: Ovo je nacrt prevoda koji je napravljen u našoj kancelariji.

SUDIJA ROBINSON: U vašoj kancelariji?

TUŽILAC NAJS: Da.

SUDIJA ROBINSON: Ovo je vrlo nesrećna greška.

TUŽILAC NAJS: Pogledaću i proveriće da li je prevod tačan ili ne.

SUDIJA KVON: Stavite BHS verziju na grafoскоп, a onda će prevodioci da nam kažu da li je pravilan prevod, "voluntary" (dobrovoljno) ili "arbitrary" (samovoljno).

prevodioci: Upotrebljena je reč "arbitrary" (samovoljno).

SUDIJA ROBINSON: Hvala.

SVEDOK DELIĆ: Da li želite da ponovo pročitam?

SUDIJA ROBINSON: Ne. Ovo je vrlo, vrlo teška greška, gospodine Najs. Daje potpuno drugi smisao celom pasusu.

TUŽILAC NAJS: Naravno, ja ću to da proverim. Jedino šta mogu da kažem da su ti dokumenti stigli tad kad su stigli i zbog prirode naših potreba ovde, mi smo najbrže napravili neki prevod, a naši resursi nisu neograničeni. To se dogodilo.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo je, nadam se, dovoljno. Samo još jedno pitanje u vezi sa ovim. Da li vi znate, s obzirom da ste vi general najvišeg stepena obrazovanja, da li vi znate i jednu vojsku u kojoj je dozvoljena samovolja?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Normalno, tamo gde ima samovolje, tamo nema vojske. Tamo je anarhija.

SUDIJA ROBINSON: To nam nije ni od kakve pomoći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na samom kraju, na samom kraju ovog dokumenta, kako je to i gospodin Najs, gospodin Najs vama sugerirao, da pogledate pre ovoga zaključka, gospodin Najs je citirao poslednju alineju. Da li je vi vidite?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Ostvarena je saradnja", mislite na to?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, da. "Ostvarena je saradnja i razmena ...

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: ... podataka i iskustava sa predstavnicima Vojske Republike Srpske po pitanju saradnje sa Haškim tribunalom do i posle donošenja njihovog Zakona o saradnji sa Tribunalom".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On vas je pitao u vezi sa ostvarenom saradnjom, a, molim vas, sad se vratite na prethodnu stranu. Pod kojom tačkom i kako se zove tačka pod kojom je ova alineja poslednja u nizu alineja?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: To je tačka "Razmena podataka i saradnja".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle "Razmena podataka i saradnja", a onda ima 1, 2, 3, 4, 5 alineja. Gospodin Najs je citirao petu.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta piše u četvrtoj, da idemo redosledom gospodina Najsa, pošto je on samo poslednju citirao? Šta piše u četvrtoj alineji, pošto se ovo odnosi na razmenu podataka i saradnju, znači ovih pet alineja?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Uspostavljeni su dnevni kontakti i saradnja sa Vojno-istorijskim institutom i Vojnim arhivom u Beogradu, u cilju pružanja pomoći optuženim licima iz vojske saveznog Ministarstva odbrane u korišćenju dokumentacije za pripremu odbrane pred Haškim tribunalom".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle saradnja sa Vojnim arhivom da bi se dali dokumenti. Je l' to smisao?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je pre toga u prethodnoj alineiji? "Ostvarivana redovna saradnja i razmena podataka ...

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: ... podataka sa vojno-pravosudnim organima u Beogradu, Nišu i Podgorici, kao i sa drugim nadležnim sudovima koji su preuzeli dalje ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Deliću, kao prvo zamoliću vas da čitate malo sporije zbog prevodioca i da i vi i gospodin Milošević pravite pauzu između pitanja i odgovora.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: ... "kao i sa drugim nadležnim sudovima koji su preuzeli dalje vođenje krivičnih predmeta od vojnih sudova, za krivična dela koja su se desila na Kosovu i Metohiji za vreme agresije NATO snaga na Saveznu Republiku Jugoslaviju".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na prethodnoj strani postoje takođe dve alineje koje se odnose na saradnju. Šta piše u prvoj?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: U prvoj alineji piše sledeće ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Odnosno da idemo redom. Idite od druge pa na prvu, jer smo išli unazad svih pet alineja.

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Uspostavljeni su kontakti, razmenjena mišljenja i iskustva sa više profesora Pravnog fakulteta u Beogradu i Novom Sadu, sa ciljem sticanja saznanja koja mogu služiti unapređenju saradnje

sa Haškim tribunalom iz domena Vojska Jugoslavije - savezno Ministarstvo odbrane".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A prva alineja, šta piše?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: "Ostvarena je saradnja sa nadležnim državnim organima i nekim resornim ministarstvima u saveznoj Vladi". Misli se Ministarstvo odbrane i Ministarstvo pravde.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle na šta se odnosi ova tačka 4 koja nosi naziv "Razmena podataka i saradnja" iz koje vam je gospodin Najs citirao samo poslednju "Saradnja i iskustva sa predstavnicima Vojske Republike Srpske"?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Pa to se odnosi na najvažnije kontakte sa državnijim organima i ustanovama koje mogu pomoći u kvalitetnijem radu, znači, ove komisije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, generali. Toliko o ovim dokumentima komisije. Ja sam zaista samo tražio objašnjenje onoga šta je gospodin Najs citirao i ništa drugo. A sada druga tema o kojoj je gospodin Najs govorio. To je ... To se odnosi na onaj izveštaj Pediya Ešdauna (Paddy Ashdown) iz 1998. godine. Pre nego što postavim pitanja, ja bih zamolio da se pusti jedan filmski insert sa te posete. Ja molim prevodioce da prevode. Ja ne čujem engleski prevod. Znači Pedi Ešdaun predstavnik UNHCR-a (United Nations High Commissioner for Refugees) 28. septembra 1998. godine.

(Video snimak)

Pedi Ešdaun: Ovo je vaše? To je AK-47?

Pripadnik OVK: To je njegovo?

Pedi Ešdaun: Da li on zna odakle to dolazi? Da li vi znate odakle to dolazi?

Pripadnik OVK: On ju je kupio.

Pedi Ešdaun: On ju je kupio.

Pripadnik OVK: Ne zna odakle je. Jednostavno ju je kupio.

Pedi Ešdaun: Koliko možete da kupite ...

Pripadnik OVK: To je vojna tajna. Komandir je rekao da su dali reference drugima ...

Pedi Ešdaun: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja molim prevodioce da prevode na srpski.

prevodioci: To nije moguće. Ovde se glasovi preklapaju i ton je jako loš. Traka je delimično na engleskom, a delimično na albanskom.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, koliko još ovo traje?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Samo još par minuta, molim vas.

Pedi Ešdaun: Budite jako pažljivi sa ovim. Ja ih ne bih pomerao. Obavestiću međunarodnu zajednicu i premijera Blera (Tony Blair) u sredu da je skandal što međunarodna zajednica nije ništa učinila. Budite pažljivi s tim. Ne mogu ništa da obećam, ali ćemo da učinimo sve šta je do nas i poslaću premijera Blera ovamo da pogleda. Premijer Bler je mene poslao ovamo da pogledam ... Budite vrlo, vrlo pažljivi sa ovim. Ja vam obećavam da ćemo da učinimo sve što možemo da međunarodna zajednica ovo primeti i ovo zna.

(Kraj video snimka)

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dakle čuli ste da gospodin Ešdaun kaže da je skandal za međunarodnu zajednicu što oni imaju ovako loše oružje, pa mi sad recite, generale, to šta će on sve učiniti i pominjaо je Blera, da će sve učiniti da dobiju odgovarajuće oružje. Protiv koga je to oružje UČK upotrebljavano, pogotovo 1998. godine u septembru ...

SUDIJA BONOMI: Mogu li da jasno stavim do znanja da ja ovo nisam čuo.

SUDIJA KVON: Da, nisam ni ja to čuo i pitam se kako to proizilazi iz unakrsnog ispitivanja Tužilaštva?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Pa proizilazi ...

TUŽILAC NAJS: Verovatno i ne proizilazi. Prvo, nisam htio da prigovaram i nemam namjeru da štitim ikoga, pogotovo neku javnu ličnost koju ovaj optuženi optužuje za nešto. Bar se meni čini da to ne proizilazi iz unakrsnog ispitivanja. Pre svega, optuženi nije naveo kada je bila ova poseta, nije naveo datum, odakle potiče film i koliko ja vidim, nije pitao ništa što nam pomaže da to ustanovimo.

SUDIJA BONOMI: Da li je ovo neki dokazni predmet Tužilaštva?

SUDIJA KVON: Da li je to deo dokaznog predmeta 76?

SUDIJA BONOMI: Ne.

TUŽILAC NAJS: Mislim da nije. Ja ču, naravno, da vam javim, ali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Naravno da nije, a inače je datum, videli ste, 22. septembar 1998. godine. Gospodin Ešdaun pregleda naoružanje terorističke organizacije, objašnjava im šta je za upotrebu, šta nije za upotrebu, kako da budu pažljivi u upotrebljavanju, da je skandal što imaju takvo oružje, da ga je poslao Toni Bler i tako dalje. Dakle naoružavanje terorista koji ubijaju civile i vojnike i policajce, to se vidi i on im pregleda naoružanje i kaže: "ovo vam je za upotrebu, ovo nije".

TUŽILAC NAJS: Optuženom se dozvoljava da preteruje sa komentarima koji su smisljeni da imaju određeni efekat. Ja molim Pretresno veće da ga ograniči na adekvatno dodatno ispitivanje.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, vaše pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, tačno je da mi je namera da ovo ima efekat, jer ovo je skandal šta se ovde vidi, 1998. godina, septembar, šta radi Pedi Ešdaun ...

SUDIJA ROBINSON: Prekinuo sam vas, gospodine Miloševiću. Postavite svedoku pitanje i budite pažljivi da to ne bude sugestivno pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Generale, ovo je 22. septembar ili 28. septembar, nisam mogao da zapamtim tačan datum. Malopre sam ga, čini mi se, pomenuo tačno ...

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: 28. septembar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 28. septembar. Šta ste mogli da zaključite sa ovog snimka?

SUDIJA BONOMI: Ja mislim da to nije prikladno pitanje za dodatno ispitivanje. U stvari, nije uopšte prikladno pitanje, bar ne za ovog svedoka kome ovaj video insert nije poznat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije nikom poznat. Evo sad je svima poznat. Generale, da li se izveštaj i svedočenje Pedija Ešdauna odnosilo na to vreme u onim opisima koje ste vi gledali na mapama, kada je govorio o nekim aktivnostima naše vojske i policije u rejonu Suve Reke (Suhareke) ili nekih drugih lokaliteta na Kosovu i Metohiji? Da li se ti datumi podudaraju?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da. To su upravo ti datumi, pošto lord je govorio o 27. i 28. septembru 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je 27. i 28. septembra bilo napada terorističke UČK (OVK, Ushtria Clirimtare e Kosoves) na organe vojske i policije na Kosovu i Metohiji?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Što se tiče tog rejona, znači rejona Suve Reke, u to vreme, znači, u rejonu, znači Jezerce (Jezerc) - Budakovo (Budakove) ili tim obroncima Žar planine, Šar planine (Malet e Sahrrit) izvodila se peta faza ili završna faza protiterorističke operacije, s obzirom da se u tom rejonu nalazilo negde oko 2.500 terorista. Kažem u grubo. Pre neki dan sam ovde naveo i tačne brojke. Napada na vojsku i policiju bilo je i na drugim pravcima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite, u to vreme kada je Ešdaun bio na Kosovu, da li imate, makar u grubo, koliko je poginulo civila, vojnika od strane UČK? U to vreme kada im on pregleda oružje i daje uputstva ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, to ne proizilazi iz unakrsnog ispitivanja. Postavite neko drugo pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako ne proizilazi iz unakrsnog ispitivanja, što je tačno, direktno, a indirektno nije tačno, ja ču vam postaviti onda još samo nekoliko pitanja u vezi sa Ešdaunom i ovim njegovim izveštajem. Vi ste u jednom trenutku dali objašnjenje da je jedna od mapa falsifikat i da je to učinjeno da bi se podudarilo sa izveštajem Pedija Ešdauna, na šta vas je gospodin Bonomi (Bonomy) upozorio da prvi deo je legitiman odgovor, a za drugi deo nemate osnovu da tvrdite da je to učinjeno da bi se podudarilo

sa izveštajem Ešdauna. Da li posle ovog snimka imate osnovu da tvrdite da je to učinjeno, taj falsifikat, da bi se podudario sa izveštajem ...

SUDIJA ROBINSON: Ne, to ne možete da pitate. Nemojte da odgovarate na to pitanje, svedoče.

TUŽILAC NAJS: Optuženi je vrlo jasno stavio do znanja da koristi ovaj proces dodatnog ispitivanja da postigne svoj sračunati efekat, a sada je svestan da se ponaša suprotno pravilima.

SUDIJA ROBINSON: Mi pazimo na to, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Pozivam Pretresno veće da privede dodatno ispitivanje kraju, ili da omogući gospodinu Keju da završi dodatno ispitivanje.

SUDIJA ROBINSON: Mi pazimo na to, gospodine Najs. Sledeće pitanje, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ovo vam je zabranjeno da odgovorite pa će samo da pređem sasvim kratko preko ova tri seta koja vam je juče prezentirao gospodin Najs, ukazujući samo na ... Ukazujući samo na ove prve stranice. Lokacija 1, piše "južno od Junika (Junik)". Kaže da je ovde svedok, to znači Ešdaun, to prepostavljam da možete da vidite, da je mogao da vidi dva puta sa te lokacije: jedan je Molić (Mulliq) - Brovina (Brovine) - Ponoševac (Ponoshec) na kome su locirani i put prema istoku gde su Nivokaz (Novokaz) - Stubla (Stubell) - Peraj (Peraj) locirani i da je video brojne vojnike Vojske Jugoslavije, uključujući i oklopne transportere, tenkove, minobacače koji su napadali sa puta i da je video tenkove ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, postavite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam je juče gospodin Najs predočio. Da li je ovo šta je ovde napisano u vezi sa ovom lokacijom, južno od Junika, tačno? I pre nego što odgovorite na pitanje, molim vas, ovde ima i nešto šta vam nije predočio, a što je u desnoj koloni, gde piše "remarks" (napomene): "Ešdaun je notirao da je koristio dvogled ... Ne, to nije bitno. Imam na drugoj, imam na drugoj ... Notirao ... Ova nota nije važna. Molim vas odgovorite mi na pitanje da li je to šta je ovde opisano tačno?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Ja sam već rekao i, znači, imam materijalne dokaze da to nije tačno.

SUDIJA BONOMI: Svedok je već opširno odgovorio na ovo. Kako može dalje da detaljiše o tome što je već detaljno objasnio u sve tri varijante.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, kada biste dobijali savete profesionalnog advokata, on bi vas posavetovao da o ovome ne ispitujete, jer nema o čemu da se ispituje. Možete samo da nanesete štetu svojoj odbrani. Pogledajte dalje unakrsno ispitivanje i videćete da tu nema oklopnog dodaća. Vaše dodatno ispitivanje do pre 10 minuta je bilo sasvim dovoljno. Ako nemate daljih pitanja, trebalo bi da prestanete ili čemo mi da vas prekinemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Evo sad ču da prestanem. Na lokaciji 2 zapadno od Suve Reke, sve ste objasnili, neću čak ni da vas pitam o ovome, jer ste juče sve to objasnili, samo hoću da mi komentarišete ovu napomenu. Piše ovde "remarks" (napomene) u desnom ... U desnoj krajnjoj koloni kaže: "Ešdaun primećuje da je ovaj napad izvršen sa korišćenjem punog spektra naoružanja koje je raspoloživo jednoj oklopnoj brigadi". Molim vas samo da tu napomenu koja je na listu koji vam je prezentirao gospodin Najs sadržana ... Dakle on je zabeležio da je napad bio puni ... Ukupno naoružanje raspoloživo jednoj oklopnoj brigadi?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Tamo nije bila, znači, nijedna oklopna brigada. Tamo sam bio ja sa svojom jedinicom i to samo sa delom svoje jedinice, manjim delom, snagama manjim od jednog bataljona. Tamo je bio, znači, takođe jedan deo iz 243. mehanizovane brigade. Ostalo su bile snage MUP-a koje su potpuno lako naoružane, znači sa streljačkim naoružanjem. Znači ...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li mogao, eto, bez obzira što sad kažete da je to bilo mnogo manje i tako dalje, da li je mogao na bilo ... Iz bilo kojih pojava koje je mogao da uoči Ešdaun, da zaključi da se radi o napadu ukupnog naoružanja jedne oklopne brigade?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Ja sam već rekao, znači, da je on bio toliko daleko da nije mogao nikako da izvuče takav zaključak. Već sam pokazao da je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da je bio blizu, da li bi na osnovu snaga o kojima govorite i onoga šta su one radile, mogao da izvuče zaključak da je oklopna brigada učestvovala u takvim aktivnostima?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Pa ni da je bio u sastavu jedinice ne bi takav zaključak ... Takav zaključak ne odgovara, znači, istini.

TUŽILAC NAJS: Zaključci, nagađanja, ne znam šta još da kažem.

SUDIJA ROBINSON: Pretresno veće će da prida težinu koju smatra da treba ovom delu svedočenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. Generale, vi ste u jednom trenutku, odgovarajući na pitanje gospodina Najs, odgovorili da su video snimci napravljeni sa teritorije Jugoslavije, a ne sa teritorije Albanije (Albania) na kojoj je bio Ešdaun. Na osnovu čega to tvrdite?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja sam odgovoran za granicu bio od tromeđe sa ... Crne Gore, Albanije, znači i Jugoslavije, znači Srbije pa sve do vrha Peskovi na granici sa Makedonijom. Obišao sam, znači, taj teren više puta. Na karauli Morina (Morine) bio sam nebrojeno puta. Tačno znam, znači, šta može da se vidi sa te teritorije. Međutim, evo i ovaj prikaz, lokacija 1 koju je uradila ekipa gospodina Najs pokazuje da ne može da se vidi ono šta je na snimku rečeno da se vidi. A tačka sa koje je ovo izvršeno je izvor Kroni (Kroni) koji se nalazi 350 metara u našoj teritoriji i to pored patrolne staze. Ako mogu ovo da prikažem na grafoskopu, jasno se vidi čak i ekipa gospodina Najs, da je, znači, uradila i da se ne vidi ona što on tvrdi da se vidi. Znači vidi se i na njihovome tome radu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pokažite.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Deliću, ja bih želeo da znam šta vas tačno na tom video snimku navodi na zaključak da je to snimljeno sa teritorije Jugoslavije, a ne iz Albanije, gde se nalazio Ešdaun?

SVEDOK DELIĆ: Gospodine Robinson, ja kažem da sam nebrojano puta bio na tom mestu. Nebrojano puta sam gledao, znači, u teritoriju Metohije. Tačno znam šta može da se vidi, a ovo mesto odakle je snimano ...

SUDIJA ROBINSON: Ali to meni ne objašnjava šta se to vidi na filmu? Koja to kota, fizička karakteristika terena vas navodi na taj zaključak?

SVEDOK DELIĆ: Pa pazite, na snimku ... Znači snimak je napravljen namenski, pa se pokazuju, znači, sela Molić, Brovina, Ponoševac. Znači taj koji je snimao došao je na mesto odakle ... U našoj teritoriji, odakle može, znači, da slika ta sela kako se vide. Ta sela se ne vide sa tačke za koju lord tvrdi da se nalazi. Znači, onda je dat prikaz ovde da se, znači, lord nalazio 350 metara u dubini naše teritorije. To je apsolutno nemoguće, jer bi lord bio uhapšen istog momenta i bio bi priveden od strane graničnih organa. Ovo šta je ovde prikazano je nemoguće, gospodine Robinson. Znači pored naših organa koji osmatraju državnu granicu ovako nešto prikazati je nemoguće, da kažem neozbiljno, da se neko nalazi ... Prvo kaže da je na granici, da je u blizini sela Gegaj, a zatim ...

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Deliću.

SVEDOK DELIĆ: Mogu li da pokažem, gospodine Robinson, mogu li da pokažem na ovoj snimci da i vi jasno vidite, to je gospodin Bonomi juče ...

SUDIJA ROBINSON: Ako se odnosi na to da potvrđite ovo šta ste rekli ...

SVEDOK DELIĆ: Tačno se odnosi. Pa i gospodin ... Da li može da se ovo izoštiri. Ako pogledate, znači, rejon sela Batuša (Batuse), gospodin Bonomi je juče takođe primetio, znači, ali na drugom onom snimku Vidite Batuša, crvena linija, ne vidi se ništa. Vidite ovde Molić, znači crvena linija i samo zelena linija na jednom mestu. Pošto ja sam тамо, znači moja jedinica bila, znači, u Moliću i ovo ovde, znači, nije održano kako treba. Pokazuje se da se Nivokaz vidi jednim delom, jednim delom se ne vidi. Pokazuje se da se Brovina ne vidi. Znači to je ono šta je uradio gospodin Najs. On potvršuje da se to ne vidi i pokazuje da se Ponoševac vidi polovina. Ja sam rekao, čak i sa te tačke, najveće, može da se vidi znači deo oko škole i oko živinarske farme.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Deliću, juče ste vi hteli automatski da odbacite te karte. Rekli ste da su amaterske i da na njih uopšte ne treba obraćati pažnju, a danas želite da se oslonite na njih.

SVEDOK DELIĆ: Pa ja se ne želim oslonoti na njih, ali njih svakako ...

SUDIJA BONOMI: Dobro, onda u redu. Moje drugo pitanje je sledeće: ono šta vi niste videli, što нико од нас nije video на filmu je početak snimka, али намије рећено да се на почетку snimka vidi GPS koordinata. То нам онда може рећи да ли је то у Србији или у Албанији, зар не?

SVEDOK DELIĆ: Gospodine Bonomi, то не зnači ništa ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodin Kej (Kay) je ustao.

ADVOKAT KEJ: Izvinjavam se. Čovek je na filmu rekao da se albanska granica nalazi iza njega. To je u transkriptu.

SUDIJA BONOMI: Pa oko čega se onda svađamo?

ADVOKAT KEJ: Pa то је једноставан одговор на пitanje које сте ви поставили. Ја сам само htio да проверим моје сећање и гospоđica Higgins (Higgins) је то пронаšла. Čovek који је snimao film rekao је да му се granica nalazi iza leđa.

SUDIJA KVON: Znači место где се налази lord Ešdaun је једна ствар, а шта се оdatле može видeti је друга ствар.

SUDIJA ROBINSON: Jeste li završili?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jedno pitanje još. Generale, да ли бисте, уколико се доводи у сумњу ово шта ви тврдите, прихватили да zajedно са представnicima druge strane одете на lice места prema ovim koordinatama koje se налазе у sve tri izjave lorda Ešdauna, i prvoj ovde u svedočenju, i drugoj где је обележио на granici tačno odakle је па се не vidi i овој трећој у којој говори што се popeо još 300 metara više. Da ли бисте bili spremni da odete s predstavnicima druge strane на lice места?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: U svakoj situaciji i да ih bez GPS-a odvedem na svaku od ovih tačaka i да им покажем odakle može шта да се vidi. Znači моја spremnost postoji apsolutno u svakom momentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, generale. Gospodine Robinson, u vezi sa onim personalnim fajlama uopšte neću da pitam generala s obzirom da je ovde objašnjen 30. kadrovski centar, a on samo dokazuje da je ta dokumentacija vođena tamo i ništa drugo, tako da sam završio dodatno ispitivanje i zahvaljujem se generalu Deliću.

SVEDOK DELIĆ: Gospodine Robinson, karte koje sam ja radio i iza kojih ja stojim, znači da, iako su rađene rukom, nisu rađene kompjuterom, ja garantujem, znači, u njihovu ispravnost. Ja bih želeo da one ostanu. Znači ako su dokazni materijal ove neke druge karte, zašto ne bi bilo i nešto šta sam ja lično uradio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mislim da je ovo, gospodine Robinson, sasvim umereno i ja zahtevam da se to prihvati.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Kej.

ADVOKAT KEJ: Pre nego što svedok ode, postavio bih jedno pitanje koje može da se reši, a to je dokazni predmet 76, koji nosi naslov u vezi sa izbeglicama, a na početku tog inserta stoji da je to film koji je snimio lord Ešdaun kad je gledao Suvu Reku. To je 15. marta pokazano ovde u sudnici, strana transkripta 2358. Mi smo na jedan DVD snimili taj deo svedočenja. Oni taj snimak imaju ovde u našoj tehničkoj kabini i mislim da bi bilo dobro da se sada obradi i taj aspekt, kako bi se film koji je lord Ešdaun snimio na lokaciji na kojoj je rekao da je bio, pokazao ovom svedoku i kako bi general Delić mogao da obradi i tu lokaciju. Mene iznenađuje da to Tužilaštvo nije ranije iznelo u ovom sporu, niti koja druga strana, ali mi smo to proverili i smatramo da bi, po našem mišljenju bilo sasvim prikladno da ovaj svedok komentariše dokazni predmet 76 koji je pokazan ovde u sudnici.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs?

TUŽILAC NAJS: Ja nemam ništa protiv.

SUDIJA BONOMI: Ima li neki razlog zbog koga vi to niste učinili?

TUŽILAC NAJS: Nemamo dovoljno vremena da sve učinimo.

SUDIJA BONOMI: Ali zašto šaljemo istražitelje da snimaju druge filmove, ako već postoji film na kome se vidi gde čovek stoji.

ADVOKAT KEJ: Ovo je Suva reka, a ne Gegaj.

SUDIJA ROBINSON: U redu.

SUDIJA BONOMI: Čekajte. Pa mi smo videli dva filma, zar ne? Isto tako i dva filma oblasti Suve Reke.

ADVOKAT KEJ: U dokaznom predmetu 76 imamo taj film.

SUDIJA BONOMI: Ne, ali juče. Juče smo pogledali tri filma, dva filma su se odnosila na Suvu Reku i ja o tome sada pitam. Zašto istražitelj ide to da snima ako već postoji film tačno onoga šta je svedok rekao da je video u to vreme.

TUŽILAC NAJS: Da, ali na tom se filmu vidi samo jedan lokalitet.

SUDIJA BONOMI: Onda da se pozabavimo samo tim lokalitetom. Zašto ste onda još slali istražitelja da tamo snima?

TUŽILAC NAJS: Radi kompletног viđenja. Sve se osporavalo. Tražili smo od lorda Ešdauna da nam kaže svoju poziciju po svom najboljem sećanju i poslali smo istražitelja da to tamo snimi.

SUDIJA BONOMI: Jeste li vi prevideli činjenicu da postoji taj film?

TUŽILAC NAJS: Ne, nisam.

SUDIJA BONOMI: Ja moram da kažem da ja mislim da je to nešto šta sam ja morao da znam. Ja se toga verovatno nisam setio, ali bih to sigurno trebao da znam pre nego što sam donosio odluku da li treba da se dozvoli dodatno unakrsno ispitivanje o tome.

TUŽILAC NAJS: Žao mi je zbog toga, ali to se i dalje odnosi samo na jedan lokalitet. Nemam ništa protiv da se to sada pusti.

ADVOKAT KEJ: Insert se nalazi u kabini i može da se pusti kada god to Pretresno veće zaželi.

SUDIJA ROBINSON: Molim da se pusti film.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Imajući u vidu koliko je sati, mislim da je najbolje da idemo na pauzu. Pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Kej, izvolite.

ADVOKAT KEJ: Tehnička kabina je pripremila snimak tačno onog trenutka u postupku kada je pokazan taj snimak, tako da se vidi šta je tačno ušlo u spis i molim da se to sada pokaže i da onda general Delić to komentariše, lokaciju i aktivnosti na toj lokaciji.

SUDIJA ROBINSON: U redu. Molim da se pusti film.

(Video snimak)

Tužilac Najs – pitanje: Snimak traje oko tri minuta i vi možete da komentarišete ako se ne čuje ton, ali mislim da traka govori sama za sebe. Ovo ste, naravno, vi sa dvogledom. Šta ovde vidimo?

Svedok Ešdaun – odgovor: Ovde gledate sela u tom području koja kasnije mogu da vam pokažem na karti, ali to je otprilike područje između Suve reke i Budakova. Na ta sela se puca.

Tužilac Najs – pitanje: Zaustavimo snimak. Na mom ekranu gotovo ništa ne mogu da viđim.

Svedok Ešdaun – odgovor: Ni ja na mom.

Tužilac Najs – pitanje: Možda bi kabina mogla da nam pomogne. Previše je svetla.

Svedok Ešdaun – odgovor: Sad je bolje.

Tužilac Najs – pitanje: Hvala. Znači vi nam možete ta sela kasnije da pokažete.

Svedok Ešdaun – odgovor: Mislim da je to sasvim očigledno. Ova sela koja gledamo, to su sela koja vidimo u dolini Suve Reke. Vidite razna sela u centru ekrana. A ovo je jedna od kuća koja je snimljena kasnije toga dana. Mi smo uspeli tamo da vidimo i pucnjavu na te kuće.

Tužilac Najs – pitanje: Šta ovde vidimo?

Svedok Ešdaun – odgovor: To je sledeći dan.

Tužilac Najs – pitanje: Zaustavimo ovde za trenutak.

Svedok Ešdaun – odgovor: Želeo bih da dožerno do onoga šta se desilo sledećeg dana.

Tužilac Najs – pitanje: Hvala. Vratićemo se na to ...

(Kraj video snimka)

ADVOKAT KEJ: Evo to je to. Želite li da ja postavim pitanja generalu Deliću?

SUDIJA ROBINSON: Da.

ADVOKAT KEJ – PITANJE: Generale Deliću, videli ste ovde video snimak koji je ovde uvršten u spis 15. marta. Možete li da komentarišete lokaciju na kojoj se nalazio lord Ešdaun kada je gledao dolinu?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Lord Ešdaun je rekao da se nalazio u blizini sela Pećane (Pegan) i ovo je isti snimak, makar prvi deo koji mi je prikazan već jednom ovde u sudnici, gde se pokazuje, znači, lokacija sela Pećane. Znači to je prvi deo snimka. U tom prvom delu snimka je bio i onaj deo koji sam ja osporio, da se sa tog mesta može videti, znači, ona kuća koja gori i onaj prozor, a sad sam čuo da je to snimano i sledećeg dana, što znači da je ovaj prvi deo 27., a drugi deo 28. Međutim, onda mi nekakve ... 27. lord kaže da je bio u Studenčanima (Studenqan) i da je bio, znači, na onoj koti koja se zove Grab iznad Studenčana, a meni je ovaj snimak prikazan prvi put kao da je bio kod Pećana. Drugi dan se vidi da pada kiša. Znači to je 28. i vide se, znači, ljudi koji su sklonjeni, znači, od kiše. Ja znam da je tada, tih dana ...

SUDIJA BONOMI: Gospodine Deliću, ja mislim da gospodin Kej želi da se vi poslužite vašim iskustvom sa terena, a na osnovu činjenice da ste se vi vrlo često nalazili u tom kraju, da nam kažete gde se, prema vašem sudu, nalazio lord Ešdaun kada je bio na tom filmu. Ili sam ja pogrešno shvatio pitanje?

ADVOKAT KEJ – PITANJE: Ne, niste. Gospodine Deliću, zanemarite sad kuću koja gori. Zanemarite izbeglice. Koncentrišite se na prvih 20 sekundi gde vidimo lorda Ešdauna sa dvogledom, vidimo dolinu i polja. Recite nam da li možete da prepozname gde se tačno nalazi ta lokacija? On je rekao da je to između Suve Reke i Budakova. Recite da li se vi s tim slažete ili se ne slažete?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Ovo sada šta ste vi rekli, ovaj, verovatno ste mislili nešto drugo. Ne može lord da se nalazi nikako između Suve Reke i Budakova, jer je to suprotni pravac. Lord se nalazi, znači, severozapadno od Suve Reke, znači negde između Studenčana, znači i Pećana. Znači ne može lord da se nalazi nikako prema Budakovu, jer ispred sebe vidite, znači, na tom snimku, vidite jedno selo i vidi se deo od Suve Reke. Znači on se nalazi severno od Suve Reke, severozapadno.

ADVOKAT KEJ – PITANJE: Čitam sada njegov iskaz pred ovim Pretresnim većem. On kaže: "To je otprilike područje između Suve reke i Budakova". Na slici smo videli kako se iz tih sela diže dim. Da li je to područje između Suve Reke i Budakova?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Da. Znači ... Jer vi malopre niste, onda, meni postavili dobro pitanje. Ono šta se vidi ispred, znači taj dim, to je područje, znači, između Suve Reke i Budakova. U tom području su se vodile borbe, a lord je sa suprotne strane Suve Reke.

SUDIJA BONOMI: Generale Deliću, da li vi na osnovu ovog snimka možete da kažete da li se on nalazio u Srbiji ili u Albaniji? A ne, u stvari ... Izvinjavam se, izvinjavam se.

ADVOKAT KEJ – PITANJE: Časni Sude, to pitanje ne proizilazi u vezi sa ovom lokacijom. Rekli ste ranije danas da su tamo vaše snage vodile operacije u području između Suve Reke i Budakova. Da li smo to mi videli na ovom snimku koji je snimljen u septembru, a koji je snimio lord Ešdaun?

SVEDOK DELIĆ – ODGOVOR: Znači već sam rekao danas da je tamo deo mojih snaga bio, znači vodio borbu, da su se tu nalazile i druge jedinice

Prištinskog korpusa. S obzirom da su se moje jedinice nalazile na pravcu Mušutiše (Mushtishte) - Mačitevo (Majciteve), taj deo nije mogao da se vidi, jer je suviše, suviše daleko. A što se tiče izbeglih lica i ja sam, znači, prilikom vođenja borbe, znači u šumamam pronašao i naišao na veliki broj izbeglica i neke smo, znači, zadržali dok nije stigla medicinska pomoć i hrana iz Prizrena (Prizren), a neke smo uputili, znači, iza naših borbenih linija. Ono šta sigurno tvrdim, izbegla lica nikada nisu bila predmet, znači, napada vojske. I jedna koncentracija između sela Mačitevo, između, znači, Vranića (Vraniq) i Bukove glave, u toj jednoj klisuri nalazio se veliki broj, znači, izbeglih lica koja smo kasnije, znači ... Čak je trebalo nekoliko sati da ih, znači, vratimo sve i da ih uputimo na njihove lokacije, ali prethodno je trebala da stigne pomoć iz Prizrena: brašno, konzerve, sanitetske ekipe, da bi se pružila pomoć tim ljudima.

ADVOKAT KEJ: Hvala. Nemam više pitanja. Mislim da je time ta tema obrađena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA KVON: Gospodine Deliću, vidite li ovu fotografiju koja se sada vidi na grafoскопu?

SVEDOK DELIĆ: Da.

SUDIJA KVON: Da li ste u stanju da nam kažete na kojoj se lokaciji sada nalazi lord Ešdaun, a na osnovu vašeg iskustva?

SVEDOK DELIĆ: Znači nalazi se severozapadno od Suve Reke, negde u blizini sela Pećani. Najverovatnije u blizini sela Pećani.

SUDIJA KVON: U smeru Pećana?

SVEDOK DELIĆ: Pa Pećani bi trebali da budu iza njegovih leđa. Malo severnije.

SUDIJA KVON: Možete li na ovoj karti da pokažete to mesto?

SVEDOK DELIĆ: Pećane je ovde, a on je negde ... Tu.

SUDIJA KVON: Može li odatle da se vidi Budakovo?

SVEDOK DELIĆ: Ja sam već u onim materijalima s kojima sam radio ... Znači do Budakova ima, ja mislim negde oko 11 kilometara. Budakovo ima više mahala. Znači deo Budakova može da se vidi.

SUDIJA KVON: Hvala.

ADVOKAT KEJ: Sledeći insert je Suva reka - Budakovo. Očigledno je film montiran.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Robinson.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja sam samo htio, gospodine Robinson, da se u vezi sa dokaznim predmetima stvari sada završe. Naime, ja tražim da ovaj film koji sam prikazao gde gospodin Ešdaun kontroliše naoružanje UČK i daje im uputstva, uđe kao dokazni predmet. To je film snimljen 28. septembra 1998. godine.

TUŽILAC NAJS: Ja ne vidim kako je to relevantno. Kako to proizlazi iz pitanja koja sam ja postavljao?

(Pretnosno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ne slažemo se sa vama. To nije povezano ni sa čim i nećemo to da uvrstimo u spis. Gospodine Deliću, ovim je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete.

SVEDOK DELIĆ: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Robinson, vi ste juče rekli da će na kraju ispitivanja da bude razjašnjeno i ono pitanje dokaznih predmeta koji se odnose na one trodimenzionalne karte i onaj ...

SUDIJA ROBINSON: Sve u vezi sa dokaznim predmetima čemo sada da rešimo, gospodine Miloševiću. Dakle ovako, dokazi vezani uz gospodina Delića: moram da kažem da ih ima toliko mnogo da ne želim da se sada vreme troši na numerisanje. Mi čemo sada samo da kažemo šta se prihvata, a šta se ne prihvata. Prvo, preispitivanje predmeta korišćenih tokom unakrsnog ispitivanja koji su već uvršteni u spis: fotografija i video snimak Nure Nurejeve (Nura Nurejeva), intervjuisane žene, dokazni predmet D300, tabulator 476. Ti su dokazni predmeti nepažnjom uvršteni, njih Tužilaštvo nije ponudilo, pa, prema tome, oni neće da budu u spisu. Zatim izjava Ljuljzim Kolđeraja (Lulzim Kolgjeraj) i Lješa Ljkaja (Lesh Lekaj), to je takođe nepažnjom ušlo u spis. Tužilaštvo to nije ponudilo na uvrštenje i ti dokazni predmeti neće da budu u spisu. Ratni dnevnik generala Delića označen je za identifikaciju dok se ne dobije prevod. Nije bilo potrebno da se uvrste inserti Bi-Bi-Si (BBC), zato što su to inserti već postojećeg dokaznog predmeta 15, pa nećemo zasebno da ih uvrštavamo. Inserti 1, 2, 3, 4, 6, 8, 9, 11, 13 i 15 iz emisije "Srpska verzija raspada" nepažnjom su uvršteni u spis. Njih Tužilaštvo nije ponudilo na uvrštenje i oni neće da budu u spisu. Zatim dokazni predmeti korišćeni tokom dodatnog ispitivanja 20. i 21. septembra, topografski priručnik koji je išao uz trodimenzionalne slike linije dvogleda lorda Ešdauna biće označeni za identifikaciju dok se ne dobije prevod i biće deo istog dokaznog predmeta. Izjava Iana Hendrija (Ian Robert Hendrie) je već u spisu kao dokazni predmet 214 i ne treba ponovo da se uvrštava. Isto tako izjava Vilijama Vokera (William Walker) po Pravilu 92bis već je u spisu kao dokazni predmet 228 i ne treba ponovo da se uvrštava. Tri slike i odlomak iz knjige "Atlantska brigada" (Atlantic Birgade) uvrštavaju se u spis kao i oni delovi knjige Veslija Klarka (Wesley Clark) koji su spominjani. Naređenje generala Delića od 25. septembra 1998. godine uvrštava se u spis. A sada dokazni predmeti predmeti vezani za svedočenje gospodina Šešelja. Transkript dokaznog predmeta 873 uvrštava se u spis pod istim brojem kao i video snimak. Revidirani transkript dokaznog predmeta 887 koji je dostavilo Tužilaštvo uvrštava se u spis i zameniće raniju verziju transkripta. Zatim dokumenti Komisije za saradnju koje je ponudilo Tužilaštvo ... Da li se vi slažete da se ti dokumenti uvrste u spis ili se tome protivite?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne protivim se uopšte da se ti dokumenti uvrste u spis, s tim što podrazumevam da se uvrsti ovaj dokument koji sam ja prikazao, a koji se odnosi na 30. kadrovske centar. A nisam se bavio dokumentima koje

gospodin Najs nije spominjao, jer jednostavno nisam trošio vreme na to, pošto u dodatnom ispitivanju ne bih ni mogao da ih pokrećem.

SUDIJA KVON: Pitanje je da li se slažete da se uvrste oni dokumenti, među dokumentima Komisije za saradnju, koje nije spomenuo gospodin Najs tokom svog unakrsnog ispitivanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne mogu da odgovorim na to pitanje, jer se tim dokumentima nisam uopšte bavio.

SUDIJA KVON: U redu.

SUDIJA ROBINSON: U redu. Onda ćemo da uvrstimo u spis samo one dokumente kojima se bavio gospodin Najs. To su tabulatori 3, 4, 8 i 9.

SUDIJA KVON: Gospodin Milošević je u dodatnom ispitivanju koristio i tabulator 1, pa će to onda isto da se uvrsti u spis.

SUDIJA ROBINSON: A sada dokumenti lorda Ešdauna, tri lokacije, dokumenti u svežnju, dve karte, video snimak istražitelja Kelija (Barney Kelly), to nećemo da uvrstimo u spis. Gospodine Najs, imate li nešto da kažete o tome?

TUŽILAC NAJS: Da. Brinu me dokumenti komisije, jer iako su oni bili podeljeni u tabulatore kako bi s njima moglo lakše da se barata, razlog zbog koga sam ih ja sve ponudio vama i rekao da možda još nisu svi kompletni, je to što oni predstavljaju sveukupni odgovor lokalnih vlasti na sve naše zahteve za dostavu dokumenata komisije. Isto tako setiće se da sam vam rekao, ukoliko izuzmete neke dokumente Delića, da mi se dozvoli da iznesem argumente o svim tim dokumentima, jer ja sam se ograničio samo na pola sata u unakrsnom ispitivanju. Ja apelujem na vas da zaključite da dokumenti koji dolaze od vlasti i koji ne moraju formalno da budu uključeni preko svedoka, iako ih, naravno, ta sama činjenica nužno ne čini tačnima, ja želim da se ti dokumenti uvrste u spis kao celina. Činjenica da sam ja postavljao pitanja samo o ograničenom broju stranica ne bi trebalo na to da utiče.

SUDIJA KVON: Zar ne postoji mogućnost da se sa ostatkom ovih dokumenata bavite kasnije?

TUŽILAC NAJS: Možda. Zavisi od toga koji će svedoci da dođu i u zavisnosti od toga koji će prioritet da dam ispitivanju svedoka, budući da je naše vreme uvek ograničeno. Ipak, ti su dokumenti vredni. Setiće se da sam juče objasnio nakon jednog prekida optuženog, da ti dokumenti sadrže i ono što je on danas identifikovao u dodatnom ispitivanju. Ukoliko ti dokumente budu trebali da se pregledaju kao celina, zbog toga da bi se videlo da li oni treba da se prihvate ili kakvu težinu treba da im se prida, onda bi bilo bolje da se oni sada uvrste svi kao jedna celina, a ne da ja kroz te dokumente moram da prođem s nekim drugim svedokom, da bi to bilo uvršteno.

SUDIJA BONOMI: Pa odluka je već doneta i objavljena. Međutim čak i ako mi sada preispitamo ovu odluku u svetu ovoga što ste vi rekli, ovo sada nije dokazni postupak Tužilaštva nego Odbrane i ne možete da donesete jedan svežanj materijala koji stoji sam za sebe i da se to uvrsti sada u dokaznom postupku Odbrane. Jednostavno ne vidim osnovu za uvrštenjem tih dokumenata u ovom trenutku.

TUŽILAC NAJS: Meni je žao što vi zastupate taj stav. To je materijal koji je korišćen za svrhe unakrsnog ispitivanja. Čak i da smo mi imali pristup tom materijalu, realno gledano, ne bi bilo moguće da taj materijal predstavimo u toku našeg dokaznog postupka, jer on tada ne bi bio relevantan. Taj materijal se ovde pojavio, strogo govoreći, u ovoj fazi, a u vezi sa prihvatljivošću dokaznih predmeta Odbrane, na osnovu odluka ovog Suda. Naravno, pouzdanost svedoka je druga stvar, ali to se odnosi na prihvatljivost dokumenata koje su doneli svedoci Odbrane. Mi smo te dokumente dobili nakon velikih napora sa lokalnim vlastima koje su pokušale da odlože ili osujete dostavu dokumenata i moja tvrdnja da je Pretresnom veću taj materijal potreban kako bi moglo da proceni materijal koji je ponudio svedok Delić.

SUDIJA BONOMI: Dajte mi onda primer jednog dokumenta koji je prezentirala Odbrana, a za koje su nam ovi vaši dokumenti potrebni kako bismo mogli da procenimo značaj.

TUŽILAC NAJS: Moj argument da su dokumenti nastali *post facto*, 2002. i 2003. godine i nastali su samo zbog ovog suđenja i po odluci Pretresnog veća o prihvatljivosti dokumenata iz druge ruke, nisu sami po sebi prihvatljivi. Ja sam to, čini mi se, već ranije rekao. Moram da dodam još jednu stvar, da

podsetim Pretresno veće da još uvek nije rešeno pitanje zašto ovaj svedok nije ovamo doneo dokumente i zašto mi nismo dobili kao odgovor na naše zahteve za pomoć nijedan dokument iz relevantnog vremena. Prema tome, zašto se sada ovde govori o dokumentima, o izjavama koje su napravljene za potrebe komisije 2002. i 2003. godine, a ne oslanjamo se na relevantne ratne dnevниke, depeše i druge stvari iz relevantnog vremena? Mi kao Tužilaštvo znamo i prihvatamo i zato nisam tražio da se to uvrsti u spis, da ukoliko ovde donesemo materijal koji je napravljen samo za potrebe ovog suđenja, kao što je, na primer, izjava one žene sa čerkom u kojoj ona objašnjava pod kojim uslovima je dala neku izjavu, ja znam da meni neće da bude dozvoljeno da to uvrstим u spis jer će Pretresno veće da kaže "pa to je napravljeno za potrebe ovog suđenja".

SUDIJA BONOMI: Taj je argument vama još uvek na raspolaganju. Razlika u odnosu na ovog svedoka je da je on bio tamo. On govori na osnovu ličnih saznanja. Prema tome, to je pomešano sa materijalom. Vi ste to pomešali sa materijalom koji ste spomenuli.

TUŽILAC NAJS: Ta razlika možda postoji za deo njegovog svedočenja i njegovi su odgovori, naravno, pred vama, ali karte koje su napravili drugi ljudi, a ne on sam i tobožnje izjave svedoka koje su napravili drugi, po mom mišljenju su u potpunoj suprotnosti sa dosadašnjim odlukama Pretresnog veća, odlukama koje shvatamo i kojima se povinujemo. Prema tome, taj materijal koji nam toliko mnogo kaže o Komisiji Vojske Jugoslavije, a možda ćemo da dobijemo još više materijala, zato što ćemo da pošaljemo dodatne zahteve za pomoć, kako bismo na neki način izvukli materijal koji smo trebali da dobijemo, ali mnoge nam još nisu poslali. Evo da vam dam jedan primer. Samo trenutak. U jednom od drugih dokumenata postoji pasus koji vam nisam pokazao, ali moram da vam kažem šta u njemu стоји. To je tabulator 10, na drugoj stranici, paragraf 5: "Zadaci ekspertskega tima", gde se, dakle, navode zadaci ekspertskega tima, to je tabulator 10, stranica 2 u originalu i tu стоји: "Praćenje i analiza dokumenta i podataka u optužnicama Tužilaštva Haškog tribunala protiv profesionalnih pripadnika Vojske Jugoslavije i penzionisanih vojnih lica". Zatim: "Pripremanje za odbranu i pobijanje navoda optužbi u obliku vojnih stručnih ekspertiza na osnovu uvida u dokumentaciju iz arhiva Vojske Jugoslavije". Zatim: "Pripremanje dokumentacije". Dakle, postojao je jedan ekspertska tim čiji nam sastav još uvek nije dostavljen, a koji treba da pomogne u pobijanju dokaza iz optužnice. I to je još jedna stvar koja se ovde

otkriva i nama o tome trebaju dalje informacije i mi ćemo da ih tražimo ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Moj je argument da će Pretresnom veću na kraju da bude od pomoći ta fascikla i kad je reč o prihvatljivosti dokumenata ovog svedoka i drugih vojnih svedoka zato što će Pretresno veće moći da proceni koja je bila stvarna funkcija te komisije.

SUDIJA BONOMI: Sve šta kažete je možda istina, ali, po mom mišljenju, ovo nije pravi način da se ti dokumenti uvrste u spis. Ako oni nisu korišćeni u unakrsnom ispitivanju, onda mora da postoji drugi način u drugoj fazi postupka da nam Tužilaštvo iznese taj materijal.

TUŽILAC NAJS: Dajte mi 30 sekundi. Evo, ja taj materijal jesam koristio. Ja sam to dobio kao celinu i rekao sam "ovo je jedan tabulator", mogao sam da kažem "ovo je materijal koji sam ja dobio. To je sve što su mi do sada vlasti rekle o toj komisiji, a da pogledamo sada ovu i onu stranicu". Po mom mišljenju to bi isto tako bio prikladan način rada i ja apelujem na Pretresno veće da uvrsti sve te materijale. I kad već stojim, u vezi sa ovom temom imam sličnu molbu, odnosno zahtev u vezi sa jednom drugom kolekcijom materijala. Možda ćemo to morati da obavimo na zatvorenoj sednici, ali ja ću svakako sve svoje argumente da ponovim i takođe da apelujem na Pretresno veće da ima na umu isto tako i praktičnost rukovanja materijalima. Mnogo je jednostavnije ako to uđe odjednom, ukoliko to ne treba naknadno da se dopunjava.

SUDIJA KVON: A kako bi onda bilo da ostatak dokumenta označimo samo za identifikaciju, dok se to pitanje na neki drugi način ne razreší?

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, da to je razuman predlog, međutim problem je u tome da ukoliko budem dobio dozvolu da na osnovu tih dokumenata govorim o pitanjima prihvatljivosti, ja ću morati onda da koristim sve te dokumente, ali ja isto tako predviđam da bi i optuženi želeo da koristi sav taj materijal, jer kao što sam predvideo, a on je jutros o tome govorio nešto opširnije, u tom materijalu postoje formulacije koje sugerišu suprotne zaključke od onih zaključaka na koje se ja pozivam, a ja mislim da samo celina pokazuje o čemu se tu tačno radi.

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, želim ponovo da vas pitam kako bi nam bilo sasvim jasno: da li se slažete da se u spis uvrste dokumenti Komisije za saradnju u celini?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ne, jer nisam uspeo ni da ih pročitam, a gospodin Najs nije postavljao pitanja u vezi s tim tabulatorima i želim da vas podsetim da vi tabulatore koje ja preskočim, čak i zabunom, i ne postavim pitanja, ne uzimate uopšte u razmatranje i ne vidim zašto biste uzimali u razmatranje dokazne predmete gospodina Najs-a o kojima nije postavljao nikakva pitanja u unakrsnom ispitivanju. Pogotovo što ne može da iznosi svoje, svoje ...

SUDIJA ROBINSON: Da, u redu...

OPTUŽENI MILOŠEVIC: ... I još jednu stvar, molim vas. Gospodin Najs ...

SUDIJA ROBINSON: Dobro. U redu. U redu, gospodine Miloševiću. Potvrđujemo naš raniji nalog u vezi s tim dokumentima. Dakle samo tabulatori 3, 4, 8 i 9 su korišćeni i tabulator 1 i samo ti tabulatori se uvrštavaju u spis.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Robinson, molim vas nije mi jasna sudbina ovog dokaznog predmeta koji sam juče dobio od gospodina Najs-a, a koji se odnosi na 30. kadrovski centar koji je citirao i čitao ovde na grafoskopu general Delić. Ja sam tražio da se i on uvede kao dokazni predmet i odnosi se ... Na kraju krajeva, gospodin Bonomi je upravo ukazao da je povezano sa ...

SUDIJA KVON: Na to ćemo kasnije da dođemo. To je, znači, pismo Ministarstva spoljnih poslova.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Dozvolite mi da razjasnim jednu stvar. Samo oni delovi tabulatora 3, 4, 8, 9 i tabulatora 1 koji su zapravo korišćeni, biće uvršteni u spis. Pismo o 30. kadrovskom centru, objašnjenje Ministarstva spoljnih poslova, to se takođe uvrštava u spis kao i rukom nacrtane karte svedoka, gospodina Delića. A sada molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

SUDIJA ROBINSON: Da, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Časni Sude, upravo gledam vašu odluku u pogledu uvrštavanja klipova 1, 2, 3, 4, 6, 9, 11 13 i 15, "Srpske verzije raspada". Naš stav, verujem ... Gospođa Diklić (Diklich) upravo sada proverava jer mi nismo unapred znali da li moramo time da se bavimo ili ne, ali ja sam pustio snimke svedoku i on je rekao da je gledao taj TV serijal, većinu ili sve epizode u mislim da sam možda slučajno, ili sa željom da sačuvam vreme, da sam postavio pitanje da li će to biti uvršteno u spis ili ne do kraja svedočenja svedoka. Pretpostavljam da je sada naš stav da je, ako se ne varam, svedok potvrdio da je u predmetno vreme video te inserte, sve osim možda jednog ili dva. Moža sudija Kwon (Kwon) ima više detalja pri ruci o tome šta je svedok tačno rekao da je video, a šta nije i mi smatramo da bi sve inserte za koje je on rekao da ih je video trebalo uvrstiti u spis.

SUDIJA ROBINSON: Razmotrićemo to.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Naša evidencija kaže da inserti 11 i 15 ispunjavaju uslove za uvrštenje u spis.

SUDIJA KVON: Pretresnom veću nije bilo jasno da li je Tužilaštvo tražilo da se ti inserti uvrste ili ne, ali sad kada je to jasno. ..

SUDIJA ROBINSON: Uvrstićemo inserte 11 i 15.

TUŽILAC NAJS: Hvala. Ne znam da li je Sud sada završio sa ovim dokaznim predmetima Izvinjavam se.

SUDIJA ROBINSON: Već sam prošao kroz Ešdaunove dokumente, znači tri lokacije, dve karte i video snimak istražitelja Kelija ...

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Najs, razmišljali smo ponovo o Ešdaunovim dokumentima. To su tri fascikle o lokacijama, dve karte i video snimak istražitelja Kelija. Nismo vam dali priliku da nešto kažete o tome.

TUŽILAC NAJS: Hvala. Ja sam juče rekao da najviše šta bih želeo da uđe u spis su tri karte i možda video snimak, na osnovu toga da je svedok davao odgovore o tom video snimku. U nekim odgovorima je rekao da postoji potencijal da se tu vidi ono što se vidi, a u nekima je rekao nešto drugo i možda bi sada, mislim, bilo prikladno da zatražim da se taj video snimak uvrsti u spis. Kad je reč o kartama, izgleda da je svedok utvrdio da postoje neki nedostaci sa kartama. I sam sudija Bonomi je utvrdio da se na jednoj od karata vidi nešto što se ne poklapa sa video snimkom i ja u tom trenutku nisam želeo da insistiram na tome da se te karte uvrste u spis, iako sam ranije rekao da mislim da bi ih trebalo da se uvrste po istom principu. To je i dalje moj stav, samo uz jednu ogragu: jutros je ovaj svedok koristio karte i on je odgovarao na pitanja sudske komisije koji je želeo da sazna da li on, na kraju, želi da se osloni na te karte ili ne. Ja nemam ništa protiv toga da se te karte uvrste u spis kao dokazni predmeti, ukoliko će to da bude od pomoći Pretresnom veću. Treba naravno imati na umu da su to dokumenti koje je nacrtao kompjuter, ali, dakle, to je ista vrsta dokumenata na koja se oslanjao svedok Delić. Dakle tražim da se uvrsti i video snimak. Bio bih zadovoljan da se uvrste i karte, a možda bi bilo prikladno da Pretresno veće tačno utvrdi kakave je odgovore svedok dao o tim dokumentima.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, imate li da kažete nešto o ovome?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Svedok je osporio ove video snimke i utvrdio da su napravljeni sa teritorije Jugoslavije, dakle da nemaju veze sa pozicijama na kojima je bio gospodin Ešdaun. Ako gospodin Najs traži da se to uvrsti u spis kao dokaz da Ešdaun nije govorio istinu, ja nemam ništa protiv, ali ti video snimci ne vrede ništa, a osim toga karte za koje kaže gospodin Najs da treba uvrstiti, svedok je utvrdio da je jedna karta falsifikat.

SUDIJA KVON: Sada govorimo o kompjuterskim kartama koje su išle uz svaku lokaciju, uz lokacije 1, 2 i 3.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja ne mogu da se izjašnjavam o kompjuterskim kartama. To je trebalo da pitate svedoka dok je ovde. Ja zaista nisam stručnjak za te karte.

SUDIJA KVON: Znači vi se ne protivite da se to uvrsti u spis?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ako vi tvrdite da su te karte ispravne, ja nemam ništa protiv, ali ja sumnjam u to, s obzirom na izjavu svedoka.

SUDIJA ROBINSON: U redu. Uvrstićemo dve karte za Suvu Reku, kompjuterske karte. Nećemo da uvrstimo video snimak istražitelja Kelija.

SUDIJA KVON: To su dve karte za lokacije 2 i 3.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson.

SUDIJA ROBINSON: Da, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nisam mogao da zaključim iz onoga šta ste sve citirali u vezi s dokaznim predmetima da li su prihvaćene i one trodimenzionalne karte sa dijagramima visinskih razlika, jer ste pomenuli samo tablicu topografsku, a ne i trodimenzionalne karte? Dakle da li su prihvaćene i te trodimenzionalne karte?

SUDIJA KVON: To je juče objavljeno.

SUDIJA ROBINSON: Da. To je uvršteno u spis.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: E sada u vezi s onim pitanjem koje ste mi postavili na ovoj kratkoj privatnoj sednici od dvadesetak sekundi. Ja želim jednu napomenu samo da kažem, pa verovatno tražite ... Pa verovatno opet tražite privatnu sedincu, opet samo dvadesetak sekundi.

SUDIJA ROBINSON: U redu. Idemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

TUŽILAC NAJS: Želim da kažem tri stvari jer primećujem probleme koji su izazvani, naročito zbog numeracije dokaznih predmeta, a što je često rezultat napora da se Predmet ubrza, ali gospođa Diklić čiji je zadatak da se bavi teškoćama i problemima me je podsetila da bi nam život bio mnogo lakši ukoliko bismo se vratili staroj praksi bavljenja dokumentima kako se oni pojavljuju, tako da vas molim da nastavimo u tom duhu. Dve preostale stvari. Dokument koji objašnjava 30. kadrovske centar je možda došao uz pismo Ministarstva spoljnih poslova, međutim način na koji je taj dokument nazvan u popisu dokaznih predmeta sugerise da je taj dokument napisalo Ministarstvo spoljnih poslova i na to će još da se vratim. To je jedan anoniman dokument, bez datuma, bez potpisa i nastojaču to da branim kroz buduće svedoke. Dakle to nije dokument čiji je izvor Ministarstvo spoljnih poslova. I poslednja stvar, jedna korekcija kada je reč o dokaznom predmetu 76. Sećanje nas sve ponekad vara. Kad je moj uvaženi kolega gospodin Kej rekao da je iznenađen da se ranije nije diskutovalo o tom dokaznom predmetu, moram da kažem da ja, u stvari, jesam o tome unakrsno ispitivao 398. dana u 11.51 i onda je on nastavio da je video falsifikovan i sve drugo. Dakle, bavili smo se ovim dokumentom.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Najs. Jesmo li sada na otvorenoj sedinci? U redu. Molim da se u sudnicu uvede svedok Janićević. Gospodine Janićeviću, vi ste i dalje pod svečanom izjavom koju ste dali. Gospodine Miloševiću, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Janićeviću.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan, gospodine predsedniče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja će samo da vas podsetim da smo prekinuli vaše svedočenje kada smo pregladali jedan čitav niz tabulatora koji su se odnosili na pitanje na koje ciljeve i objekte su napadi naročito bili usmereni i tu smo prešli jedan niz tabulatora. Stali smo kod dokaza 27. Ja vas molim da nađete u ovoj fascikli sa dokaznim predmetima tabulator 27.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ja se izvinjavam. Doneo sam potvrdu, pošto su bili nejasni potpisi koje je gospodin sudskač tražio, potvrdu potpisa u izjavi Abazi Čamila (Abazi Qamil).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodin Kvon će se setiti da je tražio da svedok identifikuje potpise koje su napravili ... Napravila ovlašćena službena lica na jednoj od izjava, pa se gospodin Janićević vraća na to pitanje da ga prethodno razreši pre nego što nastavi sa svedočenjem.

SUDIJA KVON: Ako biste mogli da nas podsetite koji je to bio tabulator?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: 26. Samo malo, molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Da, na kraju tabulatora 26 nalaze se tri potpisa za koje je svedok tražio odobrenje od vas i vi ste mu ga dali da može da proveri, jer su potpisi nečitki, o kojim se licima radi, jer je takvo pitanje bilo postavljeno.

SUDIJA KVON: Da, izvolite, nastavite. Možete to da stavite na grafskop. Da, gospodine Janićeviću.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Potvrdu sam dobio od Sekretarijata za unutrašnje poslove u Uroševcu (Ferizaj) koji je trenutno lociran u Leskovcu. Proverom je utvrđeno da su izjavu uzeli Perica Đorđević i Milan Živić, radnici odelenja Državne bezbednosti u Uroševcu, sad u Leskovcu.

SUDIJA KVON: Zar nisu bila tri potpisa na kraju tabulatora?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Izgleda kao da su tri, ali dva su potpisa, jer to je jedan isti potpis. Dva puta je potpisao jedan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Odnosno ... Odnosno vidi se iz ovog drugog potpisa, gospodine Kvon, da je to, u stvari, krupno isписан jedan potpis. U prvom redu je jedan, a onda preko druga dva reda je potписан drugi.

SUDIJA KVON: Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, nastavite, gospodine Miloševiću.

SUDIJA KVON: Da li želite da se i ova potvrda uvede kao dokazni predmet?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa pošto je sastavni deo i na vaš zahtev pribavljen, treba da se uvede kao deo dokaznog predmeta 26, jer se odnosi na potpise u dokaznom predmetu 26, gde ste tražili identifikaciju ovlašćenih službenih lica.

SUDIJA ROBINSON: Da, prihvata se.

SUDIJA KVON: 26.1. Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, u tabulatoru 27 koji nosi datum 12 mart 1999. godine i to je SUP Uroševac, da li je ovo dokument koji ste vi potpisali? Pogledajte drugu stranu.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da, ja sam potpisao. Ja sam to lično potpisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove i kome je upućen?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ovo je depeša koja je upućena Štabu MUP-a Republike Srbije za ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se ta depeša takođe odnosi na terorističke napade i aktivnosti terorističkih bandi na vašem području u to predmetno vreme, sredina marta 1999. godine?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je. Depešom obaveštavamo Štab MUP-a da su napadani posmatrački punktovi, da je došlo do napada 12. marta 1999. godine u rejonu Dubrave (Lisnaje) sa leve strane magistralnog puta Doganović (Doganaj) - Globočica (Globocice) na kolonu Vojske Jugoslavije koja se kretala prema granici i da je u zaštiti vojske intervenisala ojačana patrola ili "teška patrola" Posebne jedinice policije koja se kretala u istom pravcu. A u prvom delu depeše stoji da je "dana 11. marta primećena ...

prevodioci: Molimo da čitate sporije radi prevoda.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: A u prvom delu depeše, u drugom pasusu, stoji da je: "Dana 11. marta 1999. godine od strane pripadnika policije koji su bili u patrolnoj delatnosti, primećeno je da pojedini verifikatori (OSCE Kosovo Verification Mission) na području SUP-a Uroševac, tačnije

prema Štrpcu (Shterpc) vrše premeravanje mostova". To su, inače, radili na celom prostoru, jedna grupa verifikatora, ne kažem svi i mostove i tunele i određivali su tačno GPS tačke.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Zašto to smatrate značajnim?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Smatram značajnim, jer je već uveliko bila pripremana agresija na SRJ.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se u ovom dokumentu nalazi i spisak lica koja su privredena u vaš sekretarijat, a pod sumnjom da su pripadnici UČK?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ovde su privedena lica koja su zatečena u zoni dejstava, u zoni borbenih dejstava UČK i vojske i policije. Vidi se da skoro nijedno lice nije iz sela Dubrava, pored koga su prolazili i gde je izvršen teroristički napad, nego su iz sela Reka (Reke), recimo Sulejman Hajdari (Sulejman Hajdari) je iz sela Reka koje je udaljeno od Dubrave jedno dva i po kilometra, Kovačevac (Kovaqec) oko tri kilometra južno od Dubrave, dalje, Sulejman Beriša (Sulejman Berisha) takođe iz sela Reka, Sahib Muljaku (Sahib Mulaku) iz sela Gajre (Gajre). Gajre je oko pet kilometara od Dubrave, Sabri Korači (Sabri Koraqi) iz Kovačevca, oko dva i po kilometra i tako dalje, da ne bih čitao. Znači sva lica su bila sa stalnim mestom prebivališta van mesta Dubrave gde je izvršen teroristički napad na vojsku i policiju. Osnovano se sumnjalo da su sva lica pripadnici terorističke UČK.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li u ovom dokumentu postoje podaci koji se odnose na kidnapovanje nekog lica?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Postoje i podaci o kidnapovanju na drugoj stranici. Jedno lice koje je privredeno, odnosno lice koje se prijavilo da je pobeglo iz vozila koje je imalo saobraćajnu nezgodu, a prethodno je bilo kidnapovano od strane terorističke OVK. Radi se o Agimu Idriziju (Agim Idrizi) ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo stanite tu. Agim Idrizi koji je bio kidnapovan je, po imenu bi se reklo, da je Albanac. Da li je to tačno ili ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno. Albanac je iz sela Lanište (Llanishte) sa područja opštine Kačanik (Kacanik).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da skratimo. Ovaj izveštaj koji ste vi potpisali, govori o terorističkom napadu na vojsku i policiju i kidnapovanju Albanaca na tom prostoru sredinom marta 1999. godine.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li to sažetak vašeg izveštaja koji ovde dajete?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. Pogledajmo sad dokaz pod brojem 28. Da li je ovo vaša depeša?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je takođe moja depeša kojom obaveštavam Ministarstvo unutrašnjih poslova, Upravu kriminalističke policije, Upravu policije i Operativni centar o događaju od 8. marta 1999. godine, znači o ranjavanju dva pripadnika policije ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Opet se radi o terorističkom napadu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. U tabulatoru 29 koji, koliko vidim, takođe nosi naziv vašeg sekretarijata, SUP Uroševac, ovde je reč o policijskoj stanici Štimlje (Shtime), a depeša je od 14. marta 1999. godine. Da li je to takođe dokument vašeg sekretarijata autentičan?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Takođe autentičan dokument mog sekretarijata kojim policijska stanica u Štimlju obaveštava Sekretarijat unutrašnjih poslova u Uroševcu da je izvršen napad na vojno vozilo "Puh" (Puch) u kome je ranjeno jedno lice i to lice je prebačeno u kliničko-bolnički centar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ona se takođe odnosi na teroristički napad ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i to je takođe autentični dokument vašeg Sekretarijata za unutrašnje poslove.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tačno. Na osnovu ovakvog dokumenta koji je lokalnog karaktera mi smo sačinjavali druge dokumente, zbirne, i o

događajima obaveštavali Upravu policije, Upravu za kriminal i Štab MUP-a Republike Srbije u Prištini (Prishtine).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da li je jedan od takvih dokumenata dokument koji se nalazi u dokazu broj 30, a to je ovde ... Upućen Štabu MUP-a Republike Srbije: "Pregled pojava, događaja i aktivnosti na području SUP-a Uroševac"?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da. To je dnevni bilten koji se svakog dana upućivao štabu MUP-a Republike Srbije, koji je obaveštavao o aktivnostima i svim bezbednosno interesantnim aktivnostima na području sekretarijata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se i ovde takođe govori o terorističkom napadu?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da i ovde se govori o terorističkom napadu. Napadnuta je kuća Albanca Dževdeta Zumberija (Xhevdet Zumberi) u selu Godance (Godanc). Ima tri povređena lica. Sva tri lica su prebačena do doma zdravlja i ukazana im je pomoć u Domu zdravlja u Štimlju. Prebačeni su za KBC u Prištini i o tome je obaveštena Verifikaciona misija OEBS-a u Štimlju, odnosno njihovo odelenje u Štimlju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se i dokument pod brojem 31 takođe odnosi na teroristički napad iz januara 1999. godine? Znači ovo je 21. januar ...

SUDIJA ROBINSON: Dajte da se pozabavimo usvajanjem tabulatora, u vezi sa onim što je rekla gospođa Diklić i u vezi sa našom ranijom odlukom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja sam, ja imam to u vidu, a imam još samo jedan tabulator u vezi sa ovim pitanjem, a onda taj ostatak tih tabulatora koji se odnose samo na to pitanje ću predložiti da se usvoje.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da i ovo je depeša kojom obaveštavamo Ministarstvo unutrašnjih poslova da je došlo do terorističkog napada na području Štimlja. Vozilo Vojske Jugoslavije naletelo je na nagaznu minu od čega je potpuno uništено. Jedno lice je ranjeno, u stvari tri lica su ranjena koja su se nalazila na tom vozilu, na "Pragi", a pored "Prage" prilikom

pružanja pomoći i jedan tenk je našao na protivtenkovsku minu i isti je oštećen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I poslednji tabulator 32 koji je povezan sa pitanjem koje sada obrađujemo, je vaša depeša od 18. januara 1999. godine. Da li je to vaš potpis?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Ne, ovo nije. Ovo je mog pomoćnika...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ali je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... po vašem ovlašćenju.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... po mom ovlašćenju, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se i ovo sve odnosi na terorističke napade na vojsku, policiju i građane?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: I ovo se odnosi na terorističke napade na području sekretarijata, na vojsku, policiju i građane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je i to autentični dokument vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On nosi datum 18. januar 1999. godine.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Gospodine Janićeviću, mi smo sada prošli kroz ove dokazne predmete 27, 28, 29, 30, 31 i 32. Da li su to sve autentični dokumenti vašeg sekretarijata i da li se svi odnose na terorističke napade na području vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. To su sve autentičani dokumenti Sekretarijata za unutrašnje poslova Uroševac i odnose se na terorističke napade na tom području.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Gospodine Robinson, moj je zahtev da se ovi tabulatori koje smo sada prešli, znači od 27 zaključno sa 32 prihvate kao dokazni predmeti.

SUDIJA ROBINSON: Da, svi se prihvataju. Jedan nije preveden. Da li je to tabulator 29? Taj će dokument da se obeleži samo u svrhu identifikacije dok se ne prevede. Takođe treba da kažem, gospodine Miloševiću, da u ranijem delu svedočenja gospodina Janićevića obeležili smo u svrhu identifikacije dokaze od D312, tabulator 18.13, tabulator 18.19 i tabulator 25. Od tada smo utvrdili da je stigao prevod za ta dokumenta, za svaki od njih i zbog toga se sada ti dokumenti prihvataju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Robinson. Gospodine Janićeviću, prošli smo, dakle, kroz jedan čitav niz dokaza koji se tiču terorističkih napada na vašem području. Sad moje pitanje glasi: da li su ovi napadi bili na neki način izazvani od snaga vojske ili policije?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ne. Nikada vojska, policija, ja govorim konkretno za policiju, nije izazivala terorističke napade, nije izazivala teroriste u cilju napada. Uvek su preduzimali mere u samoodbrani i odgovarali na terorističku vatrnu ili provokacije ili su preduzimali mere u cilju hapšenja terorista, za koje se znalo na kom se prostoru nalaze.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li biste bili ljubazni da objasnite šta sadrži tabulator 33? Ovde imamo prevod.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tabulator 33 sadrži krim-tehničku dokumentaciju i krivičnu prijavu. U stvari samo krim-tehničku dokumentaciju izvršenog uviđaja na licu mesta, u terorističkom napadu u kom je život izgubio Mihajlović Siniša iz Štimlja. Teroristički napad se dogodio 10. septembra 1998. godine na regionalnom putu Štimlje - Uroševac kod mesta Košare (Koshare). U ovom napadu grupa terorista je otvorila vatrnu iz automatskog oružja na vozilo u pokretu, kojom prilikom je pokojni Siniša nastradao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je ovo vozilo službeno ili civilno vozilo?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ovo je civilno vozilo i on je bio u civilnom odelu, iako je bio rezervista. Oni nisu mogli da prepostavite da se u njemu nalazi niti policijac niti pak da je pripadnik srpske nacionalne

pripadnosti. Događaj se dogodio noću, ali vozilo nije stalo na njihov znak i verovatno je to bio razlog za otvaranje vatre.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala. A šta se nalazi u tabulatoru 34, molim vas?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U tabulatoru 34 nalazi se krivična prijava protiv nepoznatog izvršioca za krivično delo terorizam iz člana 125 KZ SRJ. Teroristički napad izvršen je u selu Petrović (Petroviq), odnosno Donje Godance (Godanc i Ulet), jer su to praktično sastavljena sela, na kuću, jer ima više kuća, Čerimi Vehbije (Qerimi Vehbija) i njegovih sinova Fatmira (Qerimi Fatmir) i Bedrije (Qerimi Bedrija). Čerimi Bedrija je bio policajac policijske stanice u Štimlju, a Fatmir je bio policajac policijske stanice u Lipljanu (Lipjan), odnosno pomoćnik komandira policijske stanice u Lipljanu. Vehbija je bio društveno-politički radnik i bavio se humanitarnim poslovima, radio je u Crvenom krstu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Radio je u Crvenom krstu, rekli ste? Ja vas slabo čujem.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Povremeno je radio u Crvenom krstu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je on po nacionalnosti Albanac?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, Albanac je.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, vreme je za pauzu. Napravićemo pauzu od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, gospodine Janićeviću, stali smo na ovoj krivičnoj prijavi koja se nalazi u dokazu broj 34 i tu je oštećeni Albanac. Samo ukratko recite ... Krivičnu prijavu je podneo vaš Sekretarijat unutrašnjih poslova ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Podneo je Sekretariat unutrašnjih poslova u Uroševcu, to je moj sekretarijat. Događaj se dogodio 9. oktobra 1998. godine u 1.00. Grupa terorista napala je kuću u kojoj živi Vehbiija Ćerimi sa sinovima Fatmirom i Bedrijom. Na sreću nije bilo povređenih među njima, ali je nastala velika materijalna šteta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A na šta se odnosi ova druga krivična prijava koja je takođe u tabulatoru 34? Je l' to isto?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Nemam ja to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda je to ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: 35 kod mene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ovo je Enver Gaši (Enver Gashi).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A u tabulatoru 35 se nalazi takođe krivična prijava koju je podneo vaš Sekretariat unutrašnjih poslova.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I to se takođe odnosi na teroristički napad protiv Gaši Envera.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Teroristički napad protiv Gaši Envera koji je 2. januara 1999. godine oko 22.10 ... Ubijen ispred svoje kuće u Štimlju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Obe ove krivične prijave se odnose na terorističke napade na Albance?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, gospodine Janićeviću. Molim vas, gospodine Robinson, da se ovi tabulatori 33, 34 i 35 prihvate kao dokazni predmeti.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi sada, gospodine Janićeviću

...

SUDIJA ROBINSON: I 33, ako sam dobro shvatio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 33, 34 i 35. Tako sam i rekao. Šta se dešavalo sa stanovništvom na čijem području su bili ovi štabovi i podštabovi UČK?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Po pravilu stanovništvo u čijim selima su se nalazili štabovi i podštabovi OVK, je napušтало sela i odlazilo u bezbednija mesta i tamo gde terorista nije bilo, sve iz straha od sukoba terorista sa policijom i vojskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada mi, molim vas, odgovorite vrlo precizno na ovo pitanje: da li su vojska i policija ili vojska ili policija granatirala sela i uništavala imovinu građana?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Mogu da potvrdim da nikada policija to nije radila, niti vojska, da je namerno granatirala sela, niti je bilo razloga da to radi. I policija i vojska su upotrebljavala sredstva, upotrebljavala oružje samo u onim slučajevima kada je trebalo da se brane od napada terorista i u onim slučajevima kada su prilikom hapšenja imali oružani otpor i na isti su na adekvatan način odgovarali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite, objasnite kako su policija i vojska dejstvovali? Da li su proterivale albansko stanovništvo iz naseljenih mesta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Uglavnom tamo gde su se teroristi nalazili, gde su imali svoje štabove i svoje jedinice, stanovništva nije bilo. Tu gde je stanovništvo zaticano, nije proterivano od strane vojske i policije. Uvek je ukazivana pomoć i medicinska i pomoć u hrani. Za to ima "iks" primera.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, neću vam sad tražiti da navodite te primere. Dakle ovo pitanje kako su vojska i policija dejstvovali i da li su proterivali, to je ono šta možete da kažete o tome?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E sada recite da li je bilo kršenja naređenja od strane pripadnika policije i ako jeste, koje su mere preduzimane prema počiniocima?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Bilo je pojedinačnih kršenja naređena i kršenja zakona od strane pripadnika policije i protiv istih su preduzimane sve zakonske mere, kao i protiv drugih počinilaca krivičnih dela.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li je bilo razlike u tome kako su se organi ponašali prema učiniocima krivičnih dela koji su bili, na primer, policijaci ili drugim izvršiocima krivičnog dela?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ne, nikakve razlike nije bilo. Protiv svih pripadnika policije koji su izvršili krivična dela, a stekli su se uslovi za određivanje pritvora, određivan je pritvor i podnošene su krivične prijave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sada ćemo preći na jedan čitav niz tabulatora koji bi trebalo da se odnose na ovo šta upravo tvrdite. Dakle tabulator 36. Šta on predstavlja?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ako može, ja ne bih pominjao ime, ako to nije sporno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nije obavezno da pominjete ime.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ovde se radi o rešenju o određivanju pritvora protiv pripadnika policije, pripadnika rezervnog sastava policije, za krivično delo ubistva. Izvršio ubistvo nad nekoliko Albanaca, zajedno sa još dvojicom drugih pripadnika policije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo rešenje o pritvoru protiv ovog pripadnika policije doneto je 8. maja 1999. godine.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to piše u ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je. 8. maja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je, dakle, dokument broj 36.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi potpisali ovo rešenje o određivanju pritvora ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da, po Zakonu o krivičnom postupku koji je tada važio, Sekretarijat za unutrašnje poslove u pretkrivičnom postupku mogao je da odredi pritvor u trajanju od tri dana. Koristeći to

pravo, nakon saznanja da je predmetni izvršio to krivično delo, odredio sam mu pritvor. U međuvremenu su prikupljeni svi materijalni dokazi i podneta je krivična prijava Javnom tužilaštvu, odnosno istražnom sudiji. Istražni sudija je produžio pritvor nakon dobijanja predmeta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hvala vam. Pogledajte sada dokument u tabulatoru 37. Da li se ovde takođe radi o pripadniku ...

SUDIJA BONOMI: Pre nego što idete dalje, šta se desilo u ovom predmetu koji smo upravo gledali u tabulatoru 36? Kakav je bio ishod tog predmeta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ishod predmeta mi nije poznat. Rešenje o određivanju pritvora je zajedno sa svim spisima predmeta predato javnom tužiocu. Javni tužilac je doneo to rešenje i predao predmet istražnom sudiji. Istražni sudija je produžio pritvor. Posle toga smo se, na žalost, povukli sa Kosova i Metohije i nisam bio u situaciji da dalje pratim šta se dalje događalo sa predmetom, ali su sigurno ... Sigurno su osuđena sva tri izvršioca.

SUDIJA BONOMI: Ovo su policajci u okviru odelenja za koje ste vi bili odgovorni i vi mi sada kažete da ne znate šta se desilo. Da li su oni osuđeni za ubistvo ili nisu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Pa ja sam rekao da su osuđeni za ubistvo. Sigurno su osuđeni za ubistvo, međutim, nakon našeg ...

SUDIJA BONOMI: Ne, to nije ono šta ste rekli. Da li vi sada kažete da ste sigurni da su oni osuđeni za ubistvo?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Jesam siguran da su osuđeni za ubistvo. Ovo je delo za koje se ne opršta. Vama ... Vama očigledno nisu jasne neke stvari, ja se izvinjavam. 15. juna Sekretarijat za unutrašnje poslove u Prištini gde sam ja poslednji put bio načelnik, se povukao sa Kosova i Metohije, po sporazumu. Najveći deo pripadnika policije je preraspoređen u druge sekretarijate na području Republike Srbije. Takođe sud je izmešten sa prostora Kosova i Metohije, svi sudovi, u ovom slučaju Okružni sud u Prištini. Znam da je suđeno ovoj grupi i sigurno su osuđeni, ali sa kojom kaznom, ne znam, jer ja nisam načelnik SUP-a od ... Nisam načelnik tog sekretarijata od 2001.

godine i našim izlaskom, ti policajci praktično više nisu bili u nadležnosti tog sekretarijata.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Miloševiću, da li se ovaj predmet vidi u materijalu koji smo već videli? Da li je to odraženo u materijalu?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja to nisam siguran. Ne bih mogao da vam odgovorim na to pitanje, gospodine Bonomi.

SUDIJA BONOMI: Već ranije sam ovo ranije rekao da dođemo do faze kada je neko priveden, ali nikada ne dobijemo informaciju šta se desilo posle toga, a to bi bilo korisno da se zna.

ADVOKAT KEJ: To je zaista dokaz D299, tabulator 163, strana 1. Ne mogu to da povežem sa odgovorom, da li je razmatrano dalje to pitanje.

SUDIJA BONOMI: Hvala, gospodine Kej.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Bonomi, ja želim da imate u vidu da sam postavio svedoku pitanja u vezi sa kršenjem naređenja i izvršenja krivičnih dela od strane pripadnika policije, a on je rekao da je u svakom tom slučaju se postupalo po zakonu i ovo je njegov dokument. On je potpisao ovo rešenje o hapšenju ovog policajca, zbog, kako se uvek to kaže, "osnovane sumnje da je izvršio ubistvo". A imao je saznanje, pošto je mogao da ga drži samo tri dana po zakonu, da je istražni sudija naredio dalji pritvor, jer istražni sudija može da naredi pritvor u dužem trajanju. Predat je istražnom sudiji, istražni sudija odredio pritvor po njegovoj krivičnoj prijavi i on dalje ne zna, jer od 2001. godine više i nije načelnik tog sekretarijata.

SVEDOK JANIČEVIĆ: A od 1999. godine ...

SUDIJA BONOMI: On je sve to objasnio i ja to shvatam. Ja sam samo zabrinut zato što mi ne dobijamo dalji razvoj tih predmeta da bismo videli kakva je konačna situacija i koliko je efikasno funkcionisao taj sistem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li ja da nastavim?

SUDIJA ROBINSON: Da. Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U dokumentu 37, gospodine Janićeviću, nalazi se takođe jedan dokument koji ste vi potpisali ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i takođe se odnosi na hapšenje zbog ubistva.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Radi se o licu koje je u saučesništvu ... Izvršilo krivično delo u saučesništvu sa prethodnim licem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To je vaš dokument. Vi ste ga potpisali.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da, moj dokument.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U tabulatoru 38 takođe vaš dokument ...

TUŽILAC NAJS: Zahvalan sam gospodri Diklić što je zabeležila broj ovog dokaznog predmeta na koji nam je ukazao gospodin Kej. U stvari, u tabulator 163 dokumenata gospodina Stevanovića nalazi se isti taj dokument koji sada gledamo. Dokument koji mi sada gledamo, ne bih se iznenadio, ako smem to da kažem, da nađemo i ovaj sledeći dokument u tom kompletu dokumenata. To je jednostavno ponavljanje dokumenata i ja ne znam da li je Stevanović bio u poziciji da nam detaljnije objasni nešto o njima. Bojim se da nema potrebe da to dalje razmatramo.

SUDIJA ROBINSON: Dakle, gospodine Miloševiću, ukoliko ovaj svedok ne može ništa novo da kaže u vezi sa ovim dokumentima, onda to nema smisla, jer mi smo ih već pregledali. Da li on ima bilo šta novo da kaže u vezi s tim?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pa, gospodine Robinson, ovo su dokumenta ovog svedoka. Ovo su rešenja o hapšenju lica osumnjičenih za ubistvo, a koje je potpisao ovaj svedok. I to je učino 8., 9. i 10. maja, znači negde mesec dana pre kraja rata.

SUDIJA ROBINSON: On je bliže samom događaju nego gospodin Stevanović, je li tako?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nesumnjivo, pošto je ovo njegov dokument. On ga je potpisao, a on odgovara na pitanje kako je postupao prema učiniocima krivičnih dela, u ovom slučaju konkretno licima koja su bila u sastavu policije.

SUDIJA BONOMI: Čini mi se da se ovde borimo sa senkama, jer nije osporavan ovaj dokument koji smo već gledali i koji sada ponovo gledamo. Prema tome čini se da to nema smisla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Ja bih onda, ako se vi s tim složite, predložio da od tabulatora 36 pa do tabulatora 50, da bismo štedeli vreme, samo na brzinu prođemo, jer su svuda tu sadržane, znači od 36 do 50 ... To je, kao što vidite priličan broj i sve se odnosi na krivične prijave za razna krivična dela počinjena na području SUP-a Uroševac, gde ovaj svedok ...

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, to je pregled koji ste vi trebali da napravite. Vi upravljate izvođenjem svojih dokaza. Ono šta bih ja predložio je da ne vodite svedoka kroz ta dokumenta, već da ih večeras pregledate i vidite da li je uopšte neophodan njegov iskaz u vezi s tim. Ako je u pitanju čisto ponavljanje, onda to nema nikakvog smisla.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Kej, da li možete da nam pomognete u vezi s tim ili je baš toliko komplikovano?

ADVOVAKAT KEJ: Vrlo je teško.

SUDIJA ROBINSON: Onda da ne trošimo uzalud vreme na to da bismo procenili da li su ovi dokazi kumulativne prirode. Vi to uradite večeras, gospodine Miloševiću, a sada pređite na tabulator 51.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, ja imam u vidu da su svi ovi dokazi, zaključno sa tabulatorom 50, krivične prijave koje su nastale upravo pod rukovodstvom gospodina Janičevića u Sekretarijatu unutrašnjih poslova čiji je on bio načelnik i smatram da ih treba uvesti s obzirom da je reč o autentičnim krivičnim prijavama koje je njegov organ, za koji on lično odgovara, podneo, što je ... Pošto je ovde veliki broj krivičnih prijava, što je nesumnjivi dokaz da je reč o poštovanju zakona i o proganjanju počinilaca krivičnih dela. Meni je vrlo teško da sad sednem popodne da upoređujem

sve te ... Ja ne mogu ni da imam kod sebe sve te dokazne predmete koji su ranije prošli, ali ovo su sve dokazni predmeti iz Sekretarijata unutrašnjih poslova Uroševac. Ja vas pitam da li možemo da prođemo kroz njih grupno, da nam eventualno gospodine Janićeviću ukaže na nešto što je karakteristično posebno, ako ne možemo grupno, ja ću morati da prolazim tabulator po tabulator. Jedan po jedan predmet. Zato sam vam i postavio pitanje. A inače ja sam zamislio da sve te krivične prijave prođem, jer one potvrđuju ono šta svedok svedoči.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, mi zaista moramo da znamo da li su ovi predmeti već uvedeni, a vi niste u poziciji da nam to kažete, zato ja ponavljam ono šta sam ranije rekao, a to je da vi danas poslepodne razmotrite to pitanje i da se na to kasnije vratimo, osim ako gospodin Kej ne može odmah da nam pomogne.

ADVOKAT KEJ: Ima jedan aktuelizirani raspored dokaza koje mi imamo i tu se vidi kako lako može da se nađe taj materijal i pominje se tabulator koji sam ja već ranije pomenuo. Povezivanje dokaza je vrlo teško. Mi smo pokušavali da pretražimo dokaze generala Stevanovića, da vidimo šta je rečeno o dokazu 299, tabulator 163.1. Međutim, to nije dokaz koji je uveden elektronskim putem, ali postoji taj jedan aktuelizirani raspored sa indeksima dokaznih predmeta, pa se može videti gde se još može naći dokaz ukoliko još negde može da se nađe. Mislim da oficir za vezu može da nađe tu kopiju.

SUDIJA ROBINSON: Ali gospodin Milošević želi da ovaj svedok, pošto je bio bliže tim događajima, svedoči o tom materijalu koji potkrepljuje i osnažuje, u stvari, iskaz gospodina Stevanovića.

ADVOKAT KEJ: Unakrsno ispitivanje gospodina Stevanovića je pokazalo da on nije znao šta se dešavalо na terenu i da je on samo uveo ove dosijee i svrha ovih poslednjih nekoliko pitanja u vezi sa ovim tabulatorima bila je da pokaže da je tu autor tih konkretnih dokumenata kod koga su bile te krivične prijave o hapšenju policajaca i on je mogao da kaže šta se desilo na terenu. Bilo je unakrsno ispitivanje koje je osporavalo autentičnost dokumenata koje je uveo Stevanović i to u vezi sa jednim drugim svedokom i ostalo je još nerešeno šta je prihvaćeno i šta nije prihvaćeno. U vezi s tim optuženi,

naravno, može da ukaže na one poente koje je on htio da istakne i da u vezi sa tim uvede ove tabulatore.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, ja ponavljam svoju prethodnu odluku. Vi večeras treba da saznate da li su ti dokumenti već uvršteni u spis i onda ćemo sutra da se vratimo na te dokumente. Sada predite na tabulator 51. Mislim da je to sledeće.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo pre nego što predem na sledeće pitanje, želim da postavim jedno zbirno pitanje koje se odosi na ove krivične prijave. Gospodine Janičeviću, da li su sve ove krivične prijave podnete na formularima uobičajeno kako se to radi u Ministarstvu unutrašnjih poslova i od strane vašeg organa unutrašnjih poslova?

SVEDOK JANIČEVIC – ODGOVOR: Da. Podneto je ukupno 16 krivičnih prijava, od toga protiv šest lica je određen pritvor na području SUP-a Uroševac za krivično delo zloupotrebe službenog položaja, u vezi sa krivičnim delom teške krađe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Onda ćemo ići dalje da bismo videli da li sutra i u kojoj meri ovo sve treba da uđe kao dokazni predmet. Ja smatram da ovo sve treba da uđe kao dokazni predmet, gospodine Robinson, jer je reč o svedoku koji je lično odgovoran za podnošenje ovih krivičnih prijava.

SUDIJA ROBINSON: Koje sad to prijave spominjete? Valjda ne iste, jer to smo već prošli?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. A možete li...

SUDIJA ROBINSON: Ja ih nisam izuzeo iz uvrštenja. Jednostavno kažem da to obradimo sutra kada budete više znali o tome da li su ti dokumenti već u spisu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Možete li izneti neka podrobija objašnjenja o preduzetim merama protiv pripadnika policije koji se nisu ponašali u skladu sa zakonom ili u skladu sa naređenjima starešine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Na području SUP-a Uroševac gde sam ja bio načelnik ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle ne odnosi se ni na jednu od ovih krivičnih prijava zaključno sa tabulatorom 50?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... protiv svih policajaca koji su ušli u sukob sa zakonom, nisu izvršavali naređenja ili su radili nešto mimo svih uobičajenih propisa i normi koje su važile u to vreme za Ministarstvo unutrašnjih poslova, preduzimane su disciplinske mere. Ja ponovo kažem, za krivična dela podnošene su krivične prijave, bez obzira na to da li je policajac ili neko drugo lice. Nijedan policajac nije izuzet od krivične odgovornosti kada je to zaslužio svojim ponašanjem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A mere disciplinske odgovornosti preduzimane su za prekršaje koji ne predstavljaju krivična dela. Da li je to ono šta ste hteli da objanite?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite ukratko kakva su vaša saznanja o procesuiranju zločina koje su teroristi počinili na području SUP-a Uroševac 1998. i 1999. godine?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U 118 terorističkih napada i antiterorističkih akcija, teroristi su ubili 125 lica. Od tog broja 75 su civili, 18 po nacionalnosti Albanci, 57 su pripadnici srpske i drugih nacionalnosti, koji nisu Albanci, 18 pripadnika policije i 32 pripadnika vojske. Kidnapovali su 137 lica, od toga 50 i nešto, ne mogu tačno da se setim broja, je oslobođeno posle dužeg ili kraćeg torturisanja po terorističkim zatvorima, pet lica je nakon kidnapovanja pronađeno mrtvo i za preostali broj se ne zna sudbina, sudbina je nepoznata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, gospodine Janićeviću, šta se nalazi u predmetu, odnosno u dokazu broj 51?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U tabulatoru broj 51 nalazi se zapisnik o priјемu krivične prijave za krivično delo terorizam izvršen na štetu Darlišta Mahmuta (Darllishta Mahmut) i Reka Čamilja (Reka Qamil). Krivično delo je izvršeno 5. aprila 1999. godine u Kačaniku, na taj način što su u ulici ili u mahali Rakoc (Rakoc), Rakoc se ta mahala zove, sačekali vozilo u kome se nalazio Darlišta Mahmut sa pratiocem Reka Čamiljom, otvorili vatru i na licu

mesta su ih ubili. Nakon ubistva, njihove leševe su odneli u dvorište jednog komšije Albanca, inače su obojica Albanci, držali su ih dva dana da bi sa njima zastrašivali stanovništvo u Kačaniku.

SUDIJA BONOMI: U čemu je relevantnost datuma 28. maj 2004. godine pri vrhu prve strane?

SVEDOK JANIĆEVIC: Mene pitate? Relevantnost je u tome što nismo mogli da dođemo do lica koje je prijavilo ranije, lica koje je prijavilo krivično delo. Radi se o bratu Mahmутu Darlište koji je proteran iz Kačanika zajedno sa celom porodicom i sad živi negde na području Makedonije. Znači delo je izvršeno 5. aprila 1999. godine. Teroristički napad je izvršen 5. aprila 1999. godine.

SUDIJA BONOMI: A šta se onda dogodilo 28. maja 2004. godine?

SVEDOK JANIĆEVIC: 28. maja je prvi put zvanično prijavljeno krivično delo na isturenom komandnom mestu SUP-a Uroševac u Leskovcu.

SUDIJA BONOMI: Znači ovo šta ovde piše je krivična prijava koju je sastavio gospodin Jašović u maju 2004. godine?

SVEDOK JANIĆEVIC: Ovo je zapisnik o prijemu krivične prijave koji je sastavljen na osnovu krivične prijave Muse Darlišta (Musa Darllishta), brata Mahmuta Darlišta koji je 28. maja došao i prijavio slučaj ovlašćenim službenim licima SUP-a Uroševac u Leskovcu.

SUDIJA BONOMI: Gospodin Jašović, znači?

SVEDOK JANIĆEVIC: Jašović tu radi. Jašović je tu angažovan.

SUDIJA BONOMI: Njegovo ime se pojavljuje pri dnu.

SVEDOK JANIĆEVIC: Jašović je uzeo prijavu na zapisnik.

SUDIJA BONOMI: Zar to nije njegova prijava?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Ne. U našem krivičnom postupku ima krivična prijava na zapisnik koje da lice koje prijavljuje krivično delo direktno ovlašćenom službenom licu ili javnom tužiocu, a krivična prijava koju potpisuje ovlašćeno službeno lice koju direktno šalje okružnom javnom tužiocu piše se na osnovu operativnih saznanja ili nakon izvršenog uviđaja na licu mesta. Znači ovo je prijava građana koja je data ovlašćenom službenom licu u službenim prostorijama i zato ima i potpis ko je dao prijavu. "Dao prijavu na zapisnik Darlišta Musa". Ne znam da li sam bio jasan?

SUDIJA BONOMI: Meni to nije jasno, ali nama sumnje da će to gospodin Milošević da razjasni.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Gospodine Janičeviću, šta stoji u naslovu ovog dokumenta?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U naslovu dokumenta стоји "Republika Srbija ...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Ne. To nije naslov. To je organ ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Zapisnik: "Na osnovu člana 224, stav 2 Zakona o krivičnom postupku sašavljen je zapisnik o prijemu krivične prijave".

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dakle ovlašćeno službeno lice je sastavilo zapisnik na osnovu krivične prijave koju je podneo građanin?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dakle građanin je došao u Sekretarijat unutrašnjih poslova, sada dislociran, dislociran u Leskovac i podneo krivičnu prijavu.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Ovlašćeno službeno lice, Dragan Jašović, je napravio zapisnik o prijemu krivične prijave.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo je sačinio zapisnik o onome šta je lice, koje je došlo i prijavilo slučaj, ispričalo i taj zapisnik je prosleđen Okružnom javnom tužilaštву.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, gospodine Janićeviću. Gospodine Robinson, dobio sam obaveštenje od gospodina Ognjanovića, mog saradnika ovde, da od tabulatora 39, dakle zaključno sa 50 dokumenti do sada nisu uvođeni i to je jedan niz krivičnih prijava koje, ukoliko se vi slažete, mogu da se uvedu kumulativno, a ukoliko ne, možemo da idemo od jedne do druge.

TUŽILAC NAJS: Molim da me saslušate u vezi s tim.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Ja ne želim da otežavam situaciju, pogotovo imajući u vidu da sam jutros tražio da se dokumenti uvrštavaju kumulativno. Međutim, da bih mogao obraditi te materijale, ipak treba nešto da se kaže o svakom dokumentu, jer inače ja ne znam o čemu se tu uopšte radi. Ja nemam dovoljno vremena da još istražujem, zato bih pozvao optuženog da kad razmišlja o tome kako će da koristi svoje vreme da ili nešto kaže o svakom dokumentu individualno ili da ne nudi sve te dokumente na uvrštenje.

SUDIJA ROBINSON: Ali mi smo u dokaznom postupku Tužilaštva uvrštavali dokazne predmete Tužilaštva na takav način.

TUŽILAC NAJS: Ja ovog trenutka ne mogu da se setim takvih konkretnih primera. Možda to ima neke sličnosti, možda nema, ne znam, ali u ovoj fazi u Predmetu evo gledajte šta će da se dogodi: ja dobijem ove materijale u realnosti obično kasno, to su raznorazne krivične prijave o raznim istragama. Ja ne mogu da zauzmem stav o svakom dokumentu i o činjenicama koje se spominju u tom dokumentu. Prema tome, zbog vremenskih ograničenja, ja verovatno neću da se bavi većinom tog materijala, jer jednostavno neću da imam vremena detaljno njima da se pozabavim. I u čemu je onda vrednost uvrštavanja materijala na takav način ako ja ne dobijem neke detaljnije objašnjenje o tome o kakvom se dokumentu radi, kako bih znao da li moram o njemu nešto da kažem ili ne?

SUDIJA BONOMI: Da li je to materijal koji je dostavljen pre letnjeg sudskog raspusta?

TUŽILAC NAJS: To ne znam.

SUDIJA BONOMI: Znači vi niste u stanju da zauzmete stav o svim tim krivičnim prijavama, da li su one autentične ili nisu? Vi to, dakle, ne znate.

TUŽILAC NAJS: Ja to ne znam. Radim sve što mogu kako bih ustanovio o čemu se radi i kako bih mogao da zauzmem stav o tim dokumentima, ali tu imamo nekih skoro 200 dokaznih predmeta iste vrste.

SUDIJA BONOMI: Ali zar vi nemate dovoljno resursa da proverite te stvari na način koji bi vam, bar generalno, mogao omogućiti da kažete da li su to autentični dokumenti ili ne?

TUŽILAC NAJS: Apsolutno ne, časni Sude. Ja sada ne želim da ulazim u detalje naših potreškoća, ali verujte mi da postoji način da ja to na brzinu proverim, ja bih to sigurno učinio i napravio koncesije tamo gde mogu. Ja nemam apsolutno nikakvog interesa da ne prihvatom činjenice koje mogu da se prihvate, jer nam to omogućava da se brže radi. Vi ste ranije pitali o tome šta se dogodilo sa ljudima za koje se kaže da su bili uhapšeni, pritvoreni i optuženi. To je nešto što i te kako imam na umu. Jednostavno te stvari ne mogu na brzinu da pronađem, niti u ovoj zgradi, niti van ove zgrade. Prema tome treba se pozabaviti svakim incidentom individualno.

SUDIJA BONOMI: Ali vi ste se odlučili da optuženoga teretite za zločine koji su se dogodili tokom perioda od skoro 10 godina. To znači da je krivično gonjenje počinilaca tih zločina u bazi nešto šta je važno za ovo suđenje. Isto tako mi moramo da imamo na umu i potrebu da se ovo suđenje završi u razumnom roku. Mora da postoji neki način da se to preseče.

TUŽILAC NAJS: Ja se nadam da vi radite na osnovu prepostavke da ja radim sve što mogu i koristim sve raspoložive resurse u okviru mojih mogućnosti. Ja isto tako putujem onda kada je to potrebno i kad nam resursi to dozvoljavaju.

SUDIJA ROBINSON: Razmotrićemo to.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Kej, da li se vi sećate kakva je bila praksa u dokaznom postupku Tužilaštva?

ADVOKAT KEJ: Mnogo puta se dogodilo da je Tužilaštvo došlo sa jednom kolekcijom dokaznih predmeta, kompendijum, tako su rekli i svedok je to jednostavno sve uvrstio. Na primer, Harland (David Harland) i rezolucije Ujedinjenih nacija (United Nations), to je ušlo u spis, a da mi nismo to pogledali dokument po dokument. To je ušlo kao komplet. Zatim general Drevenkijević (Karol John Drewienkiewicz) i izveštaj verifikatora KVM-a, zatim jedan drugi svedok je takođe uvrstio u spis veliku količinu dokumenata vezano za posmatračku misiju. To je takođe ušlo kao kolekcija. Tužilaštvo bi obično reklo da spominje jedan ili dva individualno, tek toliko da dobijemo predstavu o čemu se radi. Prema tome, optuženi ovde, pokušavajući da podupre tvrdnju koju iznosi u vezi sa tim dokumentima, radi ono šta je takođe bilo ranije praksa u ovom Predmetu. Prema tome, to apsolutno ima smisla. On jednostavno kaže svoju poentu preko svedoka, a onda se cela kolekcija dokumenata uvrštava kao kolekcija u spis i onda može individualno da se gleda ako za to bude potrebe. Ovaj je svedok potvrdio autentičnost ovih dokumenata. Ti dokumenti dolaze iz njegove policijske evidencije na isti način kao što su evidencije KVM ušle u spis. Prema tome, ja mislim da je to dobar način da se omogući brže suđenje u ovom Predmetu.

SUDIJA ROBINSON: Da.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ROBINSON: Hvala na tome što ste nas podsetili. Prema tome, ravnopravnost tretmana obe strane traži da se ova kolekcija uvrsti u spis. Gospodine Miloševiću, to je od 36 do 50 ili 39 do 50.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 36, 37 i 38 su pomenuti u svedočenju genera Stevanovića, ali ovo su originalni dokumenti ...

SUDIJA ROBINSON: Dobro. A 45 i 47?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: 36, 37 i 38 su pomenuti u svedočenju genera Stevanovića, ali ovde se radi o organu koji je izvršio hapšenje za ta ubistva, pa su zato ovde uvedeni. A od 39 pa do 50 nisu do sada uvođeni i reč je uvek o policajcima, reč je uvek o autentičnim dokumentima Sekretarijata unutrašnjih poslova ...

SUDIJA ROBINSON: Da, dobro. Da, da. Shvatili smo, shvatili smo. U redu. Uvrštavamo to u spis, osim 45 i 47 koji nisu prevedeni, pa će da budu obeleženi za identifikaciju. 45 i 47, da. Znači uvrštava se 39 do 50.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala.

TUŽILAC NAJS: Ne tražim od vas da promenite svoju odluku. Ja sam sada došao do svedočenja generala Drenenkijevića. Meni se čini, istina, da je on kratko, ali prošao kroz sve tabulatore, jedan po jedan. Možda se to ne odnosi na sve dokazne predmete, ali to je to.

SUDIJA ROBINSON: Ali ako to ne važi za generala Drenenkijevića, sigurno važi za druge. To se dogodilo sa drugima.

TUŽILAC NAJS: Možda da. Ja sam već izneo tu koncesiju, ali sa generalom Drenenkijevićem je situacija takva da je on najverovatnije ipak nešto rekao o svakom dokumentu.

SUDIJA ROBINSON: Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, pogledajte dokument u tabulatoru 52. Ovo se sve odnosi na zločine koji su počinjeni na području vašeg SUP-a.

SUDIJA BONOMI: Ovo mi izgleda poznato. Gospodine Kej možete li da nam pomognete?

ADVOKAT KEJ: Mi smo upravo za vas iskopirali jedan spisak i to do sada nije uvršteno u spis.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Bonomi, to vam se čini poznato zato što je ovakav dokument koji se odnosi na drugi sekretarijat čiji je načelnik bio gospodin Paponjak, pukovnik Paponjak koji je ovde svedočio, obuhvatio spisak bezbednosnih događaja sa smrtnim posledicama na području njegovog sekretarijata, a ovo je spisak bezbednosnih događaja sa smrtnim posledicama u vezi sa oružanim sukobima na području Sekretarijata Uroševac.

SUDIJA BONOMI: Ali, gospodine Miloševiću, ja se sećam da ste nam vi tada rekli da ćemo mi prvo da čujemo gospodina Paponjka kao osobu koja je bila zadužena za to područje, a da ćemo zatim da čujemo generala Stevanovića kao osobu koja pokriva celu teritoriju, zato mene sada iznenađuje da gospodin Janićević dolazi kao osoba koja sada govori o jednom drugom području i to me iznenađuje. Izgleda da gospodin Stevanović nije to ipak obradio na onaj način kao što vi kažete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ovaj spisak se odnosi samo na područje SUP-a Uroševac i ovde, kao što možete da vidite, ima te 107 događaja i to su samo događaji sa smrtnim posledicama, gde je najmanje jedno lice poginulo. Ima ih gde su poginula dva. U jednom događaju ima gde je poginulo šest i tako dalje ... Tri ...

SUDIJA ROBINSON: Nastavite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, u tabulatoru 52 nalazi se spisak bezbednosnih događaja sa smrtnim posledicama u periodu od 1. janura 1998. do 1. juna 2001. godine na području SUP-a Uroševac. Da li je to dokument koji je radio vaš Sekretarijat za unutrašnje poslove?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. Radila je grupa operativaca na čelu sa Brankom Debeljkovićem, načelnikom Odelenja za suzbijanje kriminaliteta. Svi događaji su obrađeni i svaki događaj gde god je pronađen leš, da li je to izvršio poznati izvršilac ili nepoznati ... Za svaki događaj sačinjena je foto dokumentacija tu gde je moglo da se sačini. Sačinjena je krivična prijava, zapisnik i celokupna prateća dokumentacija koja je potrebna za podnošenje krivične prijave i za pokretanje krivičnog postupka kod nadležnog tužilaštva i suda.

SUDIJA BONOMI: Gospodine Janićeviću, ovo je sastavljeno u julu 2001. godine, zar ne?

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Tako je.

SUDIJA BONOMI: Znači vi ste morali da imate evidenciju u rukama na osnovu koje ste to sastavili.

SVEDOK JANIĆEVIĆ: Da.

SUDIJA BONOMI: Gde je ta evidencija?

SVEDOK JANIĆEVIC: Evidencija se nalazi u Ministarstvu unutrašnjih poslova. Ne znam da li vidite, ovde u ugлу ...

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SVEDOK JANIĆEVIC: Samo da vam objasnim, da vam bude jasnije. U prilogu ispod svakog događaja, recimo "Kačanik 2.maj 1998. godine, jedan leš. Prilog: predmet sa spisima broj A/VI-1". Znači za svaki događaj ima dosije i u tom dosijeu ...

SUDIJA BONOMI: Da, ali taj dosije je u vašoj kancelariji. Nije ovde.

SVEDOK JANIĆEVIC: Nije u mojoj kancelariji, nalazi se u MUP-u. U Ministarstvu unutrašnjih poslova.

SUDIJA BONOMI: Hvala.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, izvolite, nastavite.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Gospodine Janićeviću, da li možete ... Preskočićemo za ovaj trenutak Račak (Recak) koji je pod rednim brojem 25 i datumom 15. januar 1999. godine, jer ćemo se time baviti podrobnije, da li možete da komentarišete neki od ovih događaja koji su posebno karakteristični i koji se odnose na smrtnе posledice koje su nastupile kod većeg broja lica?

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Samo da pronađem.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Evo ja vam predlažem da pogledate, da pogledate period od 24. marta do 12. juna. Pa imate, na primer, pod rednim brojem 37, Kotlina (Kotline), Kačanik 22 lica poginula, da nešto kažete o tome, pa onda i o broju 48 koji se takođe odnosi na Kačanik. Govorim samo o događajima gde je imalo smrtnе posledice za veći broj lica.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Pod brojem 37, Kačanik 24. marta 1999. godine 22 leša. Prema našim saznanjima u tom rejonu pronađena su 22 leša terorista koji su stradali u borbi sa pripadnicima vojske, graničnog bataljona vojske i policije. Tom prilikom, prilikom pretresa terena pronađen

je bunker, bunker iz koga su teroristi otvorili vatru na pripadnike vojske i policije. Bunker je dubine oko osam metara, širine pet metara ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ne morate da objašnjavate detalje. Da li je izvršen uviđaj? Da li ovde стоји, da li je izvršen uviđaj od strane istražnog sudije?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Uviđaj je izvršen od strane istražnog sudije. Sudija je bila Ljiljana Miličević, ovlašćena od strane okružnog istražnog sudije. Inače ona je, ona je istražni sudija Opštinskog suda u Uroševcu. Bio je prisutan opštinski javni tužilac Božidar Trajković ... Božidar Radić i uviđajna ekipa SUP-a Uroševac. Sačinjen je zapisnik i sačinjena, napravljena foto dokumentacija koja se nalazi u predmetu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas ukratko komentarišite sada redni broj 48. Ovde je isto Kačanik. Tu je 41 lice poginulo. O čemu se tu radi?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: 9. aprila 1999. godine velika grupa terorista napala je pripadnike MUP-a u samom gradu Uroševcu, u samom gradu Kačaniku. Tom prilikom je ranjeno osam policajaca, oštećena su dva putnička, odnosno terenska vozila. Napad je izvršen sa ručnim raketnim bacačem i automatskom vatrom. U ranim jutarnjim satima ... Celu noć je, praktično ... To je bilo kasno noću ... Rano ujutro, posle ponoći 9. Celu noć je trajala sporadična pucnjava. U ranim jutarnjim satima do 2.00 je trajala borba sa grupom terorista. Jedan deo grupe, od oko 60 nih se izvukao iz obruča, a 41 je u borbi poginuo. Izvršen je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću ... Dobro ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: ... izvršen je uviđaj. Istražni sudija je izlazio na lice mesta. Sačinjena je foto dokumentacija i obavešten je Štab MUP-a Republike Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ovde стоји da je većina bila u uniformama OVK?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da. Većina je bila u uniformama i sa oružjem u rukama. To se vidi na fotografijama ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Većina u uniformama, a jedan broj u delovima uniformi, a svi sa oružjem.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ovde stoji u produžetku da u zoni borbi nije bilo civilnog stanovništva?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: U zoni gde su se borbe vodile, nije bilo. To je bilo na izlazu iz Kačanika prema selu Runjevo (Runjeve). Nije bilo civilnog stanovništva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se i ovaj predmet sa svim spisima, što ovde piše broj A/VI-48 nalazi u Ministarstvu unutrašnjih poslova u Beogradu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se tu nalazi i sva originalna dokumentacija iz tog vremena...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... koja je ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Sva originalna dokumentacija sa zapisnikom o uviđaju nalazi se u tom predmetu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li se za svaki od ovih događaja sa smrtnom posledicom, a ima ih 107 na području vašeg sekretarijata nalazi dokumentacija iz tog vremena u Ministarstvu unutrašnjih poslova?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Sva dokumentacija koja je iznešena sa Kosova i Metohije nalazi se u ovim predmetima. Ja mislim da nema nijednog predmeta, a da nema dokumentacije, zapisnik o uviđaju, foto dokumentaciju i krivičnu prijavu i normalno sve ono što ide uz taj operativni rad nakon izvršenog dela i šta je sve sekretarijat preduzimao u cilju otkrivanja i raščišćavanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Da se ne zadržavamo dalje na ovom dokumentu. Ja zahtevam, gospodine Robinson, da se uvede kao dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Janićeviću, šta se nalazi u tabulator 53? Da li je ovo statistički pregled? Objasnite, odnosno vidi se na prvi pogled da je neka statistika u pitanju. Objasnite šta je ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ovo je...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i kakva ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: ... statistički pregled

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... je statistička obrada izložena. Inače je prevedeno. Možete da pratite, znači tabulator 53 ...

prevodioci: Molim govornike da se ne preklapaju.

SUDIJA ROBINSON: Gospodine Miloševiću, gospodine Janićeviću prevodioci vas mole da govorite jedan po jedan, da se ne preklapate. Vodite računa o pauzi.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Ovo je pregled bezbednosnih događaja sa smrtnim posledicama i sastavni je deo prethodno usvojenog predmeta, odnosno spiska bezbednosnih događaja, samo je statistički obrađeno. Radi se o periodu od 1. januara 1998. do 1. juna 2001. godine. Znači na prvoj ovoj stranici su podaci o događajima i broju leševa podeljenim po područjima opštine Uroševac, Kačanik i Štimlje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Da pogledamo ovu tabelu ukupno. To se odnosi na ceo sekretarijat Uroševac.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Tako je. Ukupno je bilo 118 događaja sa smrtnim posledicama u kojima je živote izgubilo 258 lica, od toga 184 Albanca i 74. ostalih. Dalje ide broj leševa po nacionalnoj strukturi i statusu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Pod 2 vam je prvo broj ...

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Leševa ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... Albanaca.

SVEDOK JANIĆEVIC – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 184, je l' tako?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 184.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad po statusu?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Po statusu to se radi da li su teroristi ili civili ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: 125 teroristi ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 125 terorista, 55 civila i za četvoro nije utvrđeno šta su po statusu. Ispod toga je po polu. Muškaraca 173, žena šest i dece do 14 godina pet. Broj leševa ostalih je 74. Po statusu pripadnosti jedinica: pripadnici vojske 32, pripadnici MUP-a 18, civili 24. Po polu: muškarci 68, žene šest i deca do 14 godina, nema. Broj leševa po okolnostima događaja i nacionalnoj strukturi u terorističkom napadu. Bilo je 63 teroristička napada, broj leševa je 75, Albanaca 18, ostalih 57. U antiterorističkim događajima ili akcijama, broj događaja 18, broj leševa 128, Albanaca 128. U NATO bombardovanju broj događaja 14, broj leševa 20, Albanaca pet, ostalih 15. Ostali se misli na Srbe i druge nealbance. U krivičnim delima, tu se misli na krivična dela ubistva i druga krivična dela koja su vezana za ubistva, broj događaja 18, broj leševa 27, Albanaca 25, ostalih dva. Ostalo ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite, molim vas, ova tačka 4 gde govori o izvršenim uviđajima, izvršeno je 53 uviđaja i to kao što se vidi od strane istražnog sudske 38, od strane policije po ovlašćenju ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Po ovlašćenju...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... sudske 15, delimično jedan, a nisu izvršena 64 uviđaja. Samo kratko odgovorite na pitanje zašto u 64 slučaju nije izvršen uviđaj?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Zbog terorističkih dejstava i zbog opasnosti da bi uviđajna ekipa mogla da nastrada prilikom vršenja uviđaja. Nije bilo bezbedno mesto da bi se uviđaj vršio. Ili, pošto se radi o događajima posle izlaska sekretarijata sa područja Kosova, zbog toga što nam lice mesta nije bilo dostupno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Hvala, gospodine Janićeviću. Molim vas, gospodine Robinson, da se i ovaj tabelarni pregled, statistika, dakle, u tabulatoru 53, uvrsti kao dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta sadrži tabulator 54, samo u najkraćem?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tabulator 54 sadrži spisak identifikovanih smrtno stradalih lica u vezi sa oružanim sukobima na području Sekretarijata Uroševac, u periodu od 1. januara 1998. do 1. juna 2001. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su sva ...

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Sva ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... lica koja su obuhvaćena svim ovim statistikama i događajima koji su opisani u prethodna dva tabulatora?

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro. Molim vas, gospodine Robinson i ovaj tabulator da se prihvati u dokazni predmet.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tabulator 55 se odnosi na oteta i nestala lica na području SUP-a Uroševac.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je napravljeno kao i onaj prethodni.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je spisak registrovanih bezbednosnih događaja sa otetim i nestalim licima.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Tako je, za period od 1. januara 1998. do 1. juna 2001. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj spisak sadrži 72 događaja.

SVEDOK JANIČEVIĆ – ODGOVOR: Da, 72 događaja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kidnapovanja lica ... E sada da pogledamo i tabulator 56 sa otetim i nestalim licima gde se vidi statistika, da ne bismo opet prelazili po pojedinačnim. Da li ste našli tabulator 56?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je ukupno otetih i nestalih lica na području vašeg sekretarijata?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ukupno je otetih i nestalih lica na području sekretarijata 137, u 93 događaja ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od toga ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... 93 predmeta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, u 93 predmeta. Od toga ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 55 ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... 55 Albanaca i 65 Srba i 17 ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: 17 Roma ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i Muslimana i ostalih.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... ostalih. Da nastavim dalje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E sad oslobođeno i pronađeno koliko?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Oslobođeno i pronađeno i pobeglo iz terorističkih zatvora je 52.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od toga su 33 Albanca.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Od toga su 33 Albanci ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koji su uspeli da budu oslobođeni ili da pobegnu.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da. 17 su Srbi i Crnogorci, dva Roma. Usmrćeno je odmah nakon kidnapovanja pet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od toga ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Od toga ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... jedan Albanac ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: ... jedan Albanac, tri Srbina i jedan Rom. Nepoznata sudbina je za 80 lica i to za 21 Albanca, 45 Srba i Crnogoraca i 14 Roma, Muslimana i drugih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda imate nacionalnu ...
SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Nacionalnu i polnu ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... i polnu i starosnu strukturu nestalih lica za kojima se traga.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Ukupno ih je 80. Albanaca 21, muškaraca 20, žena jedna, dece nema, Crnogoraca i Srba 45, muškaraca 39, šest žena, Roma i Muslimana 14, muškaraca 14. Broj rasvetljenih i registrovanih krivičnih dela ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Hvala, gospodine Janićeviću. Gospodine Robinson, molim vas da ovi tabulatori 55 i 56 uđu u dokazne predmete.

SUDIJA ROBINSON: Da. 55 nije preveden, pa će da bude obeležen u svrhu identifikacije, dok se čeka prevod.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja imam prevod ...

SUDIJA ROBINSON: Samo da pojasnimo koji nije preveden.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, 55 to je ... Piše: "Lista bezbednosnih registrovanih događaja sa otetim i nestalim licima", to je 55.

SUDIJA ROBINSON: Koliko sam shvatio, oba su prevedena. Onda se usvajaju. Završite sa ovim dokumentom. Gospodine Najs, izvolite.

TUŽILAC NAJS: Vidim vreme, ali imam dva administrativna pitanja.

SUDIJA ROBINSON: Samo da optuženi završi sa ovim tabulatorima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U 57. se nalazi tabelarni pregled po opštinama ovoga šta smo već videli.

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je to situacija, gospodine Janićeviću?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je. Po opština su podeljeni sva oteta i kidnapovana lica. Ovo je pregled za svaku opštinu koliko lica ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pojedinačno, jeste ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Pojedinačno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: ... a u tabulatoru 58 otetih i nestalih ...

Na šta se odnosi tabulator 58?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tabulator 58 se odnosi na spisak otetih i nestalih lica. Jedinstveni spisak svih otetih i nestalih lica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Svih ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je jedinstveni spisak?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I konačno 59 o registrovanim događajima sa otetim i nestalim na vašem području. Na šta se on odnosi?

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: Samo da pogledam. Informacija o bezbednosnim registrovanim događajima sa otetim i nestalim licima na području SUP-a Uroševac u periodu od 1. januara 1998. do 1. juna 2001. godine ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK JANIĆEVIĆ – ODGOVOR: To je informacija, tekstualni deo onoga šta smo već prešli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Robinson, molim vas da ove tabulatore 57, 58 i 59 prihvate u dokazne predmete.

SUDIJA ROBINSON: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Evo ja bih sada prešao na drugo pitanje. Ako je gospodinu Najsu potrebno vreme, da onda nastavim sutra.

SUDIJA ROBINSON: Pa mi smo već prošli vreme kada smo trebali da završimo, gospodine Najs.

TUŽILAC NAJS: Dve stvari. Treba nam obaveštenje o svedocima koji dolaze. Neformalno su najavljeni tri svedoka. Neću da navedem njihova imena u slučaju da je to osetljivo pitanje. Mi već dve nedelje imamo ime jednog svedoka, ali je rezime bukvalno jedan red ili jedva više od jednog reda, tako da bi nam bilo potrebno još detalja u vezi sa tim svedocima i redosled njihovog pojavljivanja, kako bismo mogli da se pripremimo. Situacija postaje sve teža. A druga stvar, ako mogu da kažem ...

SUDIJA ROBINSON: Nismo dobili spisak svedoka.

TUŽILAC NAJS: Pa ja sam rekao da smo mi neformalno obavešteni, zbog toga i nisam htio da navedem imena. Kako se sad čini, u svakom slučaju, imamo samo pola reda. Za jednog od njih postoji nešto širi rezime. Moramo to da potražimo, ali situacija je ekstremno teška i mi imamo dužnost prema Sudu i prema kancelariji Tužilaštva da se pripremimo i potrebno nam je da imamo više detalja.

SUDIJA KVON: Da li je reč o svedocima u vezi sa Kosovom?

TUŽILAC NAJS: Da, da. Još uvek je u pitanju Kosovo. I ponovio bih svoj zahtev Pretresnom veću da razmotri raspored. Ja sam već ranije izneo naš stav, a druga stvar koju želim da kažem je da ja ponekad previše lako pristanem na neke stvari za koje možda ne bi bilo primereno da dam svoj pristanak. Možda se Pretresno veće seća ...

SUDIJA ROBINSON: Svedok bi mogao da se povuče. Vi možete da idete, gospodine Janićeviću i vratite se sutra u 9.00, dozvolite mu da ide. On treba da ide.

TUŽILAC NAJS: Podsećam vas na uvođenje rezolucije u vreme kada je gospodin Harland ponudio taj dokument, ali iako je reč o javnom dokumentu, nije bio potreban svedok da se uvodi taj dokument, međutim

uveden je ipak kao dokazni predmet. Ja sam se podsetio iz transkripta šta se desilo i korišćena je reč "biblioteka", "dokumenti iz biblioteke".

SUDIJA ROBINSON: Sećam se toga.

TUŽILAC NAJS: Još jedan primer onoga šta se desilo. Reč je o kompjuterizovanim zapisima kapetana Dragana i sve do ovog slučaja sa gospodinom Harlandom to je prihvaćeno kao izuzetak od pravila i da treba usvajati tabulator po tabulator.

ADVOKAT KEJ: To je bio Dragan Karleuša i reč je bila o hladnjači sa telima i istražnom materijalu gde je ponuđen kompletan dosije dokumenata, ali je vezano i sa Bakalijem (Mahmut Bakalli) ...

SUDIJA KVON: Da li smo išli od tabulatora do tabulatora kada smo se bavili fasciklom gospodina Kua (Philip Coo)?

TUŽILAC NAJS: Pa to je bio izveštaj veštaka i on je drugačije razmatran i potpuno spada u drugu kategoriju. Ranije sam već govorio o Karleuši.

SUDIJA KVON: Treba takođe imati na umu i dokumente gospodina Trompa i O'Donela.

TUŽILAC NAJS: Pa oni su po jednoj potpuno drugoj proceduri pred Pretresnim većem usvojeni, a reč je o sistemu koji je Pretresno veće predložilo.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Najs. Gospodine Kej.

ADVOKAT KEJ: Mi imamo indeks za dokaze koji su ponuđeni sa svedokom Janićevićem kako biste videli koji su od tih dokaza već uvedeni u spis.

SUDIJA ROBINSON: Hvala, gospodine Kej. Završavamo sa radom i nastavljamo sutra u 9.00.